

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Cod postal 050091,
București, Sector 4
SECȚIA A VI-A CIVILĂ

Destinatar: *✓ 61326/2103 2015*
COMPANIA NAȚIONALĂ
AEROPORTURI BUCUREȘTI SA
OTOPENI, CALEA BUCUREȘTIILOR,
nr. 224E, județul ILFOV

DOSARUL NR. 1930/93/2014

Materia: Litigii cu profesioniștii
Stadiul procesual al dosarului: Apel
Obiectul dosarului: acțiune în anulare a hotărârii AGA
Complet: s6 completul 17a

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**

NR. 2034/2015 DIN DATA DE 08 Decembrie 2015

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 2034/2015, pronunțată la data de 08 Decembrie 2015, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VI-A CIVILĂ.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Semnătura grefier,

S.S. 16.03.2016 13:30:33

*Am primit cu exemplul
22.03.2016
Al. A. C. Roșu*

Dosar nr. 1930/93/2014

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A VI-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 10 noiembrie 2015

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: MIHAELA IOANA BARNA-PRISĂCARU

JUDECĂTOR: DIANA MANOLE

GREFIER: SIMONA IONELA SÎRBU

Pe rol este soluționarea apelurilor formulate de apelanții-reclamanți S.C. FONDUL PROPRIETATEA S.A. și LIVIU RADU și apelanta-pârâtă COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI S.A., împotriva Sentinței civile nr. 248 din 27.01.2015, pronunțate de Tribunalul Ilfov – Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A. prin avocat Jipescu Iulius, cu împuternicirea avocațială nr. 2050672/2015 la fila 178 din dosar și apelanții-reclamanți S.C. Fondul Proprietatea S.A. prin avocat Hristea Ioana, cu împuternicire avocațială nr. 2331739/2015 la fila 51 din dosar și Liviu Radu prin avocat Cocean Cătălin Gabriel, cu delegație de substituie la fila 179 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință,

Curtea pune în discuție excepția inadmisibilității apelului declarat de S.C. Fondul Proprietatea S.A., invocată de apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A.

Apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A., prin avocat, arată că, așa cum au stabilit practica și jurisprudența în materie, nu se pot ataca considerentele unei hotărâri, raportat la faptul că nu acestea reprezintă ordinul instanței, ci dispozitivul acesteia reprezintă ordinul instanței. Din punctul său de vedere acest lucru ar fi inadmisibil în acest context. Curtea de Apel Timișoara a stabilit printr-o hotărâre acest aspect. Raportat la argumentele pe care S.C. Fondul Proprietatea S.A. le-a adus, apreciază că apelul este inadmisibil și solicită instanței admiterea excepției.

Apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., prin avocat, solicită instanței respingere excepției. Arată că există o prevedere în Noul Cod de procedură civilă care permite apelarea considerentelor în anumite situații. În situația de față, apelul incident a fost prilejuit de faptul că instanța de fond nu a analizat toate criticile invocate ca motive de nulitate absolută, s-a limitat să găsească un motiv de nulitate absolută, spunând că dacă există un motiv, atunci hotărârea este nulă, nu mai este necesar să se studieze și celelalte considerente. Interesul apelantei-reclamante derivă din aceea că un alt considerent care o prejudiciază este cel prin care instanța reține că Statul Român a fost reprezentat de Ministrul Transporturilor. Este o constatare care pare să fie luată ca atare de instanță, fără să fie comentată, deși apelanta a criticat această chestiune prin acțiunea în anulare și a arătat că Ministrul Transporturilor nu putea reprezenta Statul Român în acea adunare. Nu ar dori ca hotărârea să rămână definitivă ca atare, cu acest considerent în ea, chiar dacă îi este favorabilă ca dispozitiv, care poate prejudicia societatea pe viitor.

Codul de procedură civilă prevede că apelul împotriva considerentelor este admisibil dacă hotărârea conține un considerent greșit care prejudiciază partea. A explicat de ce este greșit și va reveni în concluziile pe fondul apelului. Acest considerent prejudiciază apelanta, pentru că, pe viitor, dacă rămâne ca atare, o poate prejudicia și în alte adunări, în care Ministrul

Transporturilor să vină și să arate că este reprezentantul Statului Român, bazându-se pe această hotărâre.

Apelantul-reclamant Liviu Radu, prin avocat, solicită instanței respingerea excepției inadmisibilității apelului declarat de S.C. Fondul Proprietatea S.A., având în vedere că prezenta cauză se judecă pe dispozițiile Noului Cod de procedură civilă și în raport de dispozițiile art. 461 alin. 2 din N.C.P.C., consideră că apelul este admisibil, rămânând ca pe baza analizei apelului, instanța să constate dacă este întemeiat sau nu. Din punctul de vedere al admisibilității, consideră că nu există niciun dubiu că este admisibil în raport de dispozițiile Codului.

Curtea, deliberând, respinge excepția inadmisibilității apelului declarat de către apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., raportat la prevederile art. 461 N.C.P.C.

Față de împrejurarea că este perforată data de pe plicul cu care s-a transmis Curții cererea de apel, la solicitarea Curții, apelantul-reclamant Liviu Radu, prin avocat, arată că a transmis apelul la data de 17.09.2015 și depune la dosar chitanța doveditoare, în copie, conform cu originalul.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterea apelurilor formulate.

Apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., prin avocat, arată că a formulat apel incident și apel pe considerente. În apelul incident a arătat care este interesul societății și anume, în cazul în care se admite apelul formulat de Compania Națională Aeroporturi București S.A., vrea să fie sigură că se reiau motive și instanța va considera că motivul de nulitate absolută, reținut de instanța de fond, ar fi neîntemeiat, nu dorea să rămână fără un apel pe celelalte motive de nulitate absolută, care nu au mai fost analizate de către instanță. Aceste motive sunt trecute ca atare în apelul formulat și, de asemenea, în acțiunea în anulare.

În ceea ce privește apelul pe considerente, susține primul motiv de nulitate, nu este nevoie să reia toate motivele de nulitate absolută. În ceea ce privește apelul principal, pe care l-a făcut pe considerente, o deranjează considerentul de la paragraful 24 din hotărârea primei instanțe, cel în care se arată și se reține că Statul Român ar fi fost reprezentat în adunarea a cărei hotărâre o atacă de Ministrul Transporturilor.

Statul Român nu putea fi reprezentat de Ministrul Transporturilor; potrivit prevederilor legale indicate în apel, Statul Român putea fi reprezentat de 3 specialiști, din care 2 ai Ministerului Transporturilor și unul al Ministerului Finanțelor, procurile acestora ar fi trebuit depuse cu 48 de ore înainte de ținerea adunării. Aceste procuri nu au fost depuse în acest sens. Mai mult decât atât, pentru Ministrul Transporturilor, considerat un specialist, nu s-a depus nicio procură, arătându-se de partea adversă că nu este necesară depunerea unei asemenea procuri, pentru că, fiind însuși Ministrul Transporturilor ar fi reprezentat legal Ministerul Transporturilor, or sensul legii este că se cerea un specialist de la Ministerul Transporturilor, Ministrul Transporturilor nu este automat un specialist în sensul legii. Mai mult decât atât, există o prevedere legală, arătată de asemenea, în cuprinsul apelului, care interzice membrilor Guvernului să reprezinte Statul în societățile comerciale. Consideră că este greșită această constatare a instanței de fond în sensul că în mod legal Statul Român ar fi fost reprezentat de Ministrul Transporturilor. Solicită instanței să înlăture acest considerent din cuprinsul hotărârii atacate; cu cheltuieli de judecată în apel, nu a făcut distincție între apelul incident și apelul principal. A depus la dosar 2 facturi.

Apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A., prin avocat, arată că în considerentele pe care S.C. Fondul Proprietatea S.A. le-a exprimat în motivele sale de apel, vizează aspecte care nu au fost avute în vedere de instanța de fond, raportat la faptul că aceasta s-a oprit la a analiza incidența în cauză a prevederilor art. 121 N.C.P.C.

Din punctul său de vedere, raportat la faptul că instanța a respins excepția inadmisibilității, susține faptul că S.C. Fondul Proprietatea S.A. nu a arătat care este natura prejudiciului suferit și modul în care i-au fost afectate drepturile, raportat la argumentele pe care le aduc. Solicită instanței să aibă în vedere aceste aspecte și să respingă apelul incident. Cu privire la apelul principal, își va expune punctul de vedere în momentul în care va avea cuvântul și pe propriul apel.

Apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., prin avocat, arată că a invocat lipsa de interes a părții adverse pe apelul pe care l-a formulat, cu privire la anumite aspecte invocate. Partea adversă a arătat că hotărârea este nelegală pentru că instanța de fond nu a luat în discuție toate motivele de nulitate, invocate de S.C. Fondul Proprietatea S.A. Ceea ce susține este faptul că nu partea adversă poate invoca acest lucru. Este lipsit de interes, nu este în interesul părții adverse să invoce, deși urmărește doar o trimitere spre rejudecare a cauzei. Numai în subsidiar, ca apel incident, dacă instanța va considera că apelul principal este întemeiat și va aprecia că primul motiv de nulitate, reținut de instanță, era neîntemeiat, atunci va solicita ca instanța să analizeze și restul motivelor de nulitate absolută.

Apelantul-reclamant Liviu Radu, prin avocat, arată că susține apelul incident formulat de S.C. Fondul Proprietatea S.A., dar în raport de faptul că apelul apelantei C.N.A.B. nu este fondat, consideră că nu se va impune analiza motivării considerentelor exprimate prin apelul incident. În ceea ce privește apelul principal, formulat de S.C. Fondul Proprietatea S.A., consideră că trebuie admis în raport de situația de fapt, care trebuie reținută în speță. Toate argumentele legale la care apelanta-reclamantă a făcut referire, arată incompatibilitatea funcției de ministru cu calitatea de reprezentant în adunarea generală a acționarilor și respectiv de președinte al adunării generale a acționarilor, pe care ministrul Dan Șova și-a asumat-o cu nerespectarea dispozițiilor legale și în consecință se impune modificarea acestor considerente în raport de aceste texte legale incidente.

Apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A., prin avocat, arată că nu mai susține acest motiv de apel, care reprezenta practic o casare cu trimitere, raportat la faptul că instanța de fond nu s-a pronunțat și pe celelalte capete de cerere formulate, înțelege să se limiteze numai la motivul de modificare, reprezentat de interpretarea art. 121 din Legea nr. 31/1990, motiv pentru care concluziile sale vor fi de interpretarea logico-juridică a acestui articol care a făcut obiectul sentinței apelate.

Din punctul său de vedere problema de drept dedusă judecății este dacă interpretarea art. 121 este în sensul exprimat de către instanța de fond și de către părțile adverse sau este în sensul pe care apelanta-pârâtă l-a exprimat. Se referă la faptul că instanța de fond a considerat că „textul de lege nu distinge, după cum acționarii au cunoscut sau nu de la data adunării obligația prezenței tuturor acționarilor fiind stipulată în mod expres, tocmai în considerarea faptului că prevederea legală instituie o derogare în ceea ce privește convocarea”. Cu alte cuvinte, instanța de fond spune că, chiar în situația în care exista această convocare, părțile trebuiau să fie efectiv prezente. Convocarea pentru adunarea generală a acționarilor s-a făcut pentru data de 28.05.2014. S.C. Fondul Proprietatea S.A. a fost prezentă prin reprezentant, domnul Adrian Cighi, având mandat pentru a se prezenta în cadrul adunării. În mandatul acestuia se făcea referire că dacă din motive obiective adunarea generală a acționarilor nu se va putea ține la acea dată, mandatul va fi valabil și pentru ziua următoare, zi în care s-a ținut adunarea generală a acționarilor, dar reprezentantul societății S.C. Fondul Proprietatea S.A. nu a fost prezent.

Din punctul său de vedere această teorie cu privire la prezența efectivă a acționarului minoritar ar fi putut fi împărtășită în contextul în care nu ar fi existat un mandat pentru ziua următoare. Există un mandat, dar partea nu se prezintă și se pune întrebarea cum s-ar putea

interpreta, dacă s-ar interpreta ca rea-credință sau în alt mod. A existat acest mandat, acest acord. Convocarea ca și problematică în sine reprezintă etapa premergătoare a adunării generale, nu coincide cu adunarea generală.

Convocarea efectuată în baza art. 121 din Legea nr. 31/1990 se referă la respectarea anumitor formalități: publicarea în Monitorul Oficial, publicarea pe pagina de internet, fără respectarea termenelor legale. Se pune întrebarea care ar fi fost situația în contextul în care, de exemplu, părțile prezente în cadrul adunării generale a acționarilor, indiferent de convocarea efectuată, trebuiau să ia o decizie urgentă cu privire la o situație intervenită în momentul respectiv. Nu ar fi spus că nu au mandat pentru lucrul acesta. Chiar în lipsa mandatului ar fi trebuit să ia o decizie. Același lucru, prin extensie, s-a întâmplat și în situația de față. Există o convocare făcută în baza acestui articol, dar partea, fizic, nu s-a prezentat, însă a avut mandat, iar mandatul, depus la dosarul cauzei, nu este un mandat pur și simplu, un mandat care exprimă și votul societății S.C. Fondul Proprietatea S.A., care votează împotriva.

Din punctul său de vedere aceasta ar fi interpretarea care trebuie dată art. 121, o interpretare diferită ar fi putut admite în lipsa unui mandat. De acest motiv de apel se leagă și al doilea motiv de apel pe care l-a analizat instanța de fond în ceea ce privește neîndeplinirea condiției acordului între acționari privind ordinea de zi, faptul că pe ordinea de zi era stabilită analizarea situațiilor financiare. Cu toate acestea, s-a luat hotărârea să se dispună și atragerea răspunderii administratorilor. A arătat că acest lucru s-a întâmplat raportat la prevederile art. 155 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, care permite acest lucru. Se poate susține că cele două aspecte învederate, interpretarea art. 121 și art. 3 cu privire la ordinea de zi sunt interconectate, se poate interpreta și în acest sens. Hotărârea adunării generale a acționarilor, în mod legal și temeinic, raportat la dispoziția legală, a avut în vedere și faptul că se poate atrage răspunderea administratorilor în acest context.

Al doilea motiv de apel a vizat cheltuielile de judecată pretinse de către S.C. Fondul Proprietatea S.A. Din punctul său de vedere acestea sunt mult prea mari pentru cele 7 termene de judecată din care 3 au fost amânări de pronunțare, unul a fost determinat de schimbarea completului de judecată, iar în celelalte 3 termene au fost comunicate înscrisuri între părți. Solicită instanței să aibă în vedere dispozițiile art. 451 alin. 2 N.C.P.C., că există o disproporționalitate între aspectele învederate anterior. Solicită diminuarea onorariului; cu cheltuieli de judecată.

Apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., prin avocat, arată că nu mai susține excepția lipsei de interes. Solicită instanței să aibă în vedere celelalte motive de nulitate absolută, numai în măsura în care instanța va schimba hotărârea instanței de fond și va aprecia că singurul motiv de nulitate, reținut de instanța de fond, este neîntemeiat.

Motivul de apel s-ar referi la acest motiv de nulitate pe care l-a reținut instanța de fond. Este vorba de cum se interpretează art. 121 din Legea nr. 31/1990. În cuprinsul întâmpinării a arătat că prin Decizia nr. 335/24.01.2007 (paragraful 5) Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că pentru aplicarea art. 121 este esențială prezența tuturor acționarilor. C.N.A.B. susține că dacă toți acționarii sunt de acord, se poate ține o adunare generală și fără îndeplinirea tuturor formalităților de convocare. Apreciază că este adevărat, numai că nu se poate vota în aceste condiții, altceva decât ceea ce este pe ordinea de zi. Numai dacă toți acționarii sunt de acord cu ținerea adunării la o anumită dată și cu ordinea de zi, numai atunci poate deveni aplicabil art. 121. Dacă pe ordinea de zi se introduc anumite puncte care nu au fost avute în vedere și nu au fost aduse la cunoștința tuturor acționarilor, nu are cum să se aplice art. 121.

Ceea ce s-a întâmplat în speță a fost că a primit o ordine de zi pentru o propunere de ținere a adunării generale la o altă dată și anume la data de 14.05.2014 cu o anumită ordine de

zi; ulterior s-a emis această convocare pentru data de 28.05.2014 și apoi pentru data de 29.05.2014.

A trimis un mandat pentru ordinea de zi arătată în acel convocator; la data respectivă, peste ordinea de zi, s-a mai adăugat un alt punct și anume începerea formalităților pentru inițierea acțiunii în atragerea răspunderii administratorilor, lucru cu care n-ar fi fost de acord. Ceea ce arată C.N.A.B. este că, potrivit legii, o adunare generală care discută situațiile financiare poate, chiar dacă n-a fost pe ordinea de zi, să aprobe și această acțiune de inițiere a acțiunii de atragere a răspunderii administratorilor. Este de acord, dar numai dacă o astfel de adunare a fost convocată în mod obișnuit, cu respectarea tuturor formalităților de convocare, nu și când există acest text de excepție, art. 121, care impune prezența și unanimitatea votului tuturor acționarilor. Este o situație excepțională, se menționează că dacă sunt de acord și cu data convocării și cu toată ordinea de zi și doresc această hotărâre, se poate lua aceasta, fără să se mai respecte formalitățile de convocare. Atâta timp cât nu se înțelege ce anume trebuie votat și care este ordinea de zi, dacă ea cuprinde anumite puncte sau nu, nu se mai poate aplica acest text de excepție. Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat în sensul arătat de S.C. Fondul Proprietatea S.A. această prevedere legală. Prin urmare, solicită instanței respingerea ca neîntemeiat a apelului formulat de Compania Națională Aeroporturi București S.A.; cu cheltuieli de judecată. Cu privire la reducerea onorariului, se opune. Depune la dosar concluzii scrise.

Apelantul-reclamant Liviu Radu, prin avocat, solicită instanței respingerea apelului formulat de Compania Națională Aeroporturi București S.A., ca neîntemeiat, având în vedere că s-a renunțat în ședință la primul motiv de apel pentru care ar fi susținut lipsa de interes.

Arată că oricât ar încerca C.N.A.B. să prezinte situația într-o manieră oarecum alambicată, consideră că în cauză trebuie reținute 3 aspecte esențiale și anume că nu au fost respectate formalitățile de convocare cu privire la această adunare generală a acționarilor, prevăzute de art. 117 și urm. din Legea nr. 31/1990, respectiv, în ceea ce privește societățile naționale sunt câteva particularități în privința convocării, indicate în O.U.G. nr. 109/2011. Nici C.N.A.B. nu a susținut în fața instanței de fond și nici în apel că aceste formalități ar fi fost respectate. Ceea ce susține C.N.A.B. este că această adunare ar fi avut loc în condițiile art. 121. Din punctul său de vedere art. 121 este foarte clar, atâta timp cât se spune că acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea să țină o adunare generală a acționarilor. A ține o adunare generală a acționarilor implică prezența fizică sau juridică, în sensul în care ar fi putut sau chiar s-ar fi efectuat un vot prin corespondență, ceea ce nu este cazul în speța de față.

A depus la fond, odată cu notele scrise, la termenul din 13.01.2015, practica judiciară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, din care rezultă că Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în mod constant în sensul că pentru a fi reținută incidența art. 121 este necesară prezența tuturor acționarilor la ședința adunării generale a acționarilor. În speță lucrurile sunt fără niciun echivoc, S.C. Fondul Proprietatea S.A. nu a fost prezentă, nici fizic, nici juridic la ședința din data de 29.05.2014, pentru că mandatul acordat domnului Adrian Cighi, nu poate fi interpretat decât ca un mandat prin care domnul Cighi a fost instruit cum să voteze în numele S.C. Fondul Proprietatea S.A. Nu reprezintă însuși votul societății Fondul Proprietatea S.A. și oricum nu a fost considerat ca atare în cadrul acelei ședințe, lucru ce rezultă atât din procesul-verbal, cât și din hotărârea adunării generale a acționarilor, unde se constată că pentru punctele aflate pe ordinea de zi a votat doar acționarul majoritar, prin ministrul Dan Șova.

Solicită instanței să aibă în vedere și decizia pronunțată de Curtea de Apel București pe calea ordonanței președințiale, în cercetarea aparenței dreptului. De asemenea, Curtea de Apel București a reținut, ca și Tribunalul Ilfov, că în cauză din probe rezultă că nu au fost respectate dispozițiile art. 121. În aceste condiții și în raport de practica Înaltei Curți de Casație și Justiție,

consideră că argumentele Companiei Naționale Aeroporturi București S.A. nu pot fi primite și apelul formulat de C.N.A.B. urmează a fi respins ca nefondat. În ceea ce privește motivele de apel privind onorariul, arată că lasă la aprecierea instanței.

În replică, **apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A., prin avocat**, arată că celelalte părți au făcut referire la faptul că prezența acționarilor minoritari nu a fost nici fizică, nici juridică. Cu toate acestea, niciuna dintre părțile adverse nu a făcut vorbire despre faptul că în mandatul despre care vorbește S.C. Fondul Proprietatea S.A. există această mențiune, că este valabil și pentru ziua următoare, iar forma mandatului menționează „voterez pentru sau împotriva”. S.C. Fondul Proprietatea S.A. a votat. Apelantul-reclamant susține că practic n-ar reprezenta votul S.C. Fondul Proprietatea S.A. Domnul Adrian Cighi, a fost prezent pe data de 28.05.2014 în temeiul unei convocări făcute în baza art. 121. Dacă ar fi considerat că această convocare n-ar fi fost corect efectuată, ar fi obiectat încă din acel moment, nu s-ar fi prezentat sau ar fi transmis o adresă prin care ar fi spus că nu se prezintă, nu este de acord, pentru că nu a fost convocarea așa cum trebuie. Cu toate acestea s-a prezentat și mai mult decât atât, în mandat spune foarte clar, „este valabil și pentru data de 29.05.2014”. Se pune întrebarea celorlalte părți, votul din 28.05.2014 nu mai este același și pentru data de 29.05.2014, instanța urmând să analizeze acest aspect.

Apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., prin avocat, arată că mandatul ar fi fost valabil pentru 29.05.2014 dacă s-ar fi prezentat fizic și sub acest aspect Curtea trebuie să dea o decizie, să interpreteze ce înseamnă art. 121. Așa cum a arătat este un articol de excepție, care impune unanimitatea acționarilor și prezența lor fizică. Mandatul era dat pentru 28 și pentru 29 mai 2014. Când s-a prezentat pe 28.05.2014 reprezentantul S.C. Fondul Proprietatea S.A. și a văzut ce urmează să se discute pe 29.05.2014 nu a mai retras mandatul, dar nu s-a mai prezentat. Acesta este motivul pentru care nu au mai venit a doua zi, pentru că știau sau credeau că în mod legal pe art. 121 nu s-ar fi putut adopta o hotărâre în lipsa lor. S-au bazat pe această interpretare a art. 121.

Apelantul-reclamant Liviu Radu, prin avocat, solicită instanței să aibă în vedere și documentul reprezentat de procesul-verbal al ședinței din 28.05.2014 care reprezintă prima convocare și în care nu s-a luat nicio hotărâre, pentru că din acest motiv rezultă foarte clar că cei prezenți au înțeles că nu poate fi ținută adunarea generală a acționarilor datorită nelegalei reprezentări a Statului Român, pentru motivul depunerii procurilor, cu nerespectarea termenului prevăzut de lege. În mod firesc domnul Adrian Cighi, a lipsit la a doua convocare pentru că nu putea fi acoperit un termen nici pentru a doua convocare din ziua următoare. Rezultă foarte clar de ce a lipsit, nu este adevărat că a fost de rea-credință. Este o lipsă ca urmare a celor constatate la data de 28.05.2014.

În ceea ce privește apelul formulat de Liviu Radu, solicită instanței admiterea acestuia, cum a fost formulat, anularea în parte a sentinței apelate, respectiv numai în ceea ce privește soluția dată asupra cererii conexe, cu păstrarea soluției date de instanța de fond asupra cererii principale a S.C. Fondul Proprietatea S.A. Rejudecând cererea conexă, solicită să respingă, ca neîntemeiată, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului Liviu Radu, iar pe fond admiterea cererii conexe, anularea Hotărârii adunării generale a acționarilor nr. 50/29.05.2014, ca urmare a analizei și pronunțării asupra tuturor motivelor de nulitate invocate. Cu privire la această solicitare, invocă atât art. 22 alin. 6 N.C.P.C., dar și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2517/2014 în care se arată că instanța trebuie să se pronunțe asupra tuturor argumentelor de fapt și de drept invocate, pentru că numai în acest fel se asigură respectarea unui proces echitabil, în conformitate cu art. 121. Instanța de fond a admis excepția lipsei calității procesuale active pe considerentul că hotărârea prin care s-a decis declanșarea acțiunii în

răspundere împotriva administratorilor ar echivala cu hotărârea adunării generale a acționarilor privind revocarea administratorilor.

Din punctul său de vedere, judecătorul fondului nu motivează cum a ajuns la această concluzie și nu arată argumentele pe care s-a bazat, cu atât mai mult cu cât apărarea reclamantului pe această excepție s-a întemeiat pe o altă decizie a Curții Supreme, respectiv Decizia nr. 2916/4.11.2011, pronunțată într-o speță similară, care avea ca obiect tot anularea unei hotărâri a adunării generale a acționarilor privind promovarea acțiunii în răspundere, speță în care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în mod clar, în raport cu instanța de apel, că între cele două tipuri de hotărâri nu poate fi pus semnul egalității și că în consecință nu este aplicabilă interdicția prevăzută de art. 132 alin. 4 și în cazul hotărârii adunării generale a acționarilor prin care se decide declanșarea acțiunii în răspundere.

Apreciază că instanța de fond ar fi avut obligația să motiveze în mod temeinic de ce a ajuns la o soluție contrară raționamentului Curții Supreme, ceea ce în speță nu s-a întâmplat. Din punctul său de vedere excepția ar trebui respinsă ca neîntemeiată, având în vedere că art. 132 alin. 4 din Legea nr. 31/1990 este o veritabilă excepție de la regula aplicabilă în materia nulității absolute, în sensul că această nulitate absolută poate fi invocată de orice persoană interesată. Ca atare, ea nu poate fi aplicată decât strict și numai în cazurile în care este prevăzută expres, neputând fi extinsă prin analogie la alte tipuri de hotărâri ale adunării generale, decât dacă legiuitorul ar fi făcut trimitere expresă.

Susține această teză în considerarea dispozițiilor art. 10 din Noul Cod civil care interzice analogia, în cazul în care nu este făcută în mod expres. Consideră că nu poate fi pus semnul egalității între o hotărâre a adunării generale a acționarilor în care se decide declanșarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, în cazul căreia încetarea mandatului administratorilor, respectiv suspendarea mandatului directorului general ar interveni în baza legii și nu ca o manifestare de voință a acționarilor, pe de o parte și hotărârea privind revocarea din funcție a administratorilor, caz în care revocarea este expresia directă și manifestă a voinței acționarilor. Consideră că interdicția prevăzută de art. 132 alin. 4 nu poate fi extinsă și la hotărârea adunării generale a acționarilor din prezenta speță, respectiv atunci când se are în vedere declanșarea acțiunii în răspundere.

Trebuie remarcat că la punctele 1.c și 1.d ale hotărârii adunării generale a acționarilor contestate, acționarul majoritar a constatat și nu a aprobat încetarea acestor mandate, respectiv suspendarea directorului general, ceea ce confirmă faptul că aceste efecte nu se produc ca urmare a voinței acționarului, ci în baza legii, rezultând de aici diferența semnificativă între o decizie de revocare din funcție și o decizie privind declanșarea acțiunii în răspundere. În acord cu regula interpretării sistematice, consideră, în raport cu doctrina și practica care sunt în acest sens, că din coroborarea dispozițiilor alin. 6, cu cele ale alin. 3 și alin. 4 ale art. 132 din Legea nr. 31/1990, rezultă că administratorii pot ataca orice hotărâri ale adunării generale ale acționarilor, cu singura excepție, a celei care se decide revocarea lor din funcție. Practica s-a exprimat în sensul că administratorii pot ataca chiar și hotărârile adunării generale a acționarilor prin care se decide revocarea lor din funcție, în cazul în care nu contestă revocarea propriu-zisă și invocă alte motive de legalitate, cum ar fi cele ce țin de convocarea și menținerea adunării generale a acționarilor, cele referitoare la cvorum, la condițiile de vot etc.

Invocă practica Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv Decizia nr. 1136/03.02.2001. Prin Decizia nr. 713/15.02.2012 Curtea Supremă a arătat că îngrădirea dreptului de a ataca hotărârea adunării generale a acționarilor de revocare din funcție pentru alte motive decât cele care vizează propria revocare, ar da o interpretare de un formalism excesiv dispozițiilor art. 132 alin. 4, ceea ce ar conduce la încălcarea principiului liberului acces la justiție. În aceste condiții,

cu atât mai mult aceste considerente ar fi valabile în cazul unei hotărâri în care nu se invocă revocarea din funcție, ci declanșarea acțiunii în răspundere.

Instanța de fond nu a observat că hotărârea adunării generale a acționarilor, contestată în prezenta cauză, conține pe lângă decizia privind declararea acțiunii în răspundere și o serie de alte decizii. Fiecare decizie a adunării generale a acționarilor din 29.05.2014 este de interpretat în sensul legii, ca o hotărâre a adunării generale a acționarilor. În raport de celelalte hotărâri luate în ședința respectivă nu se poate extinde această interdicție, pentru că celelalte hotărâri vizează cu totul alte aspecte decât încetarea directă sau indirectă a mandatului administratorului, respectiv suspendarea directorului general și în acest caz nu se poate reține niciun raționament pentru care s-ar invoca interdicția prevăzută de art. 132 alin. 4. Pentru aceste motive, consideră că excepția lipsei calității procesuale active trebuie respinsă ca neîntemeiată. Pe fond solicită admiterea cererii conexe, astfel cum a fost formulată și anularea Hotărârii adunării generale a acționarilor nr. 50/2014, în raport de motivele de nulitate pe care le-a invocat.

În ceea ce privește nelegala reprezentare a acționarului Statul Român și pe cale de consecință vicierea votului exprimat în numele acționarului majoritar de către ministrul Dan Șova, apreciază că sunt incidente în cauză dispozițiile art. 84 alin. 1 lit. d) și e) din Legea nr. 161/2003, care instituie incompatibilitățile la care s-a referit, iar pe de altă parte are în vedere dispozițiile art. 14 alin. 2 din Actul constitutiv al C.N.A.B. și art. 7 alin. 3 din H.G. nr. 1208/2009 prin care a fost aprobat actul constitutiv, respectiv art. 3 pct. 2 lit. a) și art. 4 alin. 1 din O.U.G. nr. 109/2011, toate aceste texte legale conducând în mod indubitabil la concluzia că ministrul Dan Șova a acționat cu nerespectarea legii și în consecință votul său de reprezentare a Statului Român este nelegal și lovit de nulitate absolută.

În ceea ce privește motivul privind nelegala numire a unor administratori provizorii, invocat în acțiunea introductivă, apreciază că această nelegalitate rezultă dintr-un argument relativ recent, respectiv dintr-o intervenție normativă, O.U.G. nr. 10/2015. Prin acest act normativ s-a introdus posibilitatea numirii unor administratori provizorii, dar numai pentru regiile autonome și doar în anumite condiții. Consideră că această intervenție normativă arată și mai clar faptul că la societățile naționale, din categoria cărora face parte C.N.A.B., nu pot fi numiți administratori provizorii conform voinței legiuitorului care a considerat necesar să introducă în acest an posibilitatea numirii unor administratori provizorii doar în cazul regiilor autonome. Interpretarea acestei intervenții normative constituie un argument în plus pentru a reține nelegala numire a unor administratori provizorii de către adunarea generală acționarilor din 29.05.2014, acesta fiind un alt motiv de nulitate pe care l-a invocat.

Solicită modificarea considerentelor sentinței apelate cu privire la soluția dată cererii principale, în sensul înlăturării mențiunilor de la pagina 24 a sentinței, penultimul alineat, unde instanța de fond reține și susține că hotărârea adunării generale a acționarilor de declanșare a acțiunii în răspundere s-ar fi aprobat în baza raportului Corpului de Control al Ministerului Transporturilor nr. 59573. Acest aspect este nereal și nedovedit în cauză, atâta timp cât nici procesul-verbal al ședinței adunării generale a acționarilor și nici hotărârea adunării generale a acționarilor nu fac referire la acest raport. În aceste condiții, reținerea că hotărârea adunării generale a acționarilor s-ar fi adoptat în baza acestui raport este de natură să încalce drepturile și interesele reclamantului Liviu Radu, în special dreptul acestuia la apărare, în cadrul dosarului nr. 2646/93/2014 care privește chiar acțiunea în răspundere și care a fost suspendat tocmai pentru ca în cadrul soluționării sale să fie avută în vedere soluția pronunțată în prezentul dosar. În condițiile în care se mențin aceste considerente, este evident că reclamantul Liviu Radu ar fi prejudiciat în dosarul respectiv.

Sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 46 alin. 2, respectiv este vorba de niște constatări de fapt, care prejudiciază în mod evident partea și solicită înlăturarea acestor mențiuni; cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Apelanta-reclamantă S.C. Fondul Proprietatea S.A., prin avocat, arată că este de acord cu apelul declarat de domnul Liviu Radu.

Apelanta-pârâtă Compania Națională Aeroporturi București S.A., prin avocat, arată că apelantul-reclamant a făcut referire în concluziile sale la deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție, referitoare la interpretarea art. 132 din Legea nr. 31/1990. La rândul său a invocat prin întâmpinare faptul că prin Decizia nr. 3915/2013 Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că un asociat, administrator al unei societăți nu are revocat mandatul prin hotărârea adunării generale a acționarilor nici din perspectiva calității de asociat, nici din aceea de administrator, nici din aceea de terț, întrucât nu întrunește cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 132 alin. 2, 3 și 4 din Legea nr. 31/1990. În mod corect instanța de fond a apreciat că domnul Liviu Radu nu are calitate, raportat la faptul că la momentul la care a promovat acțiunea era atât director, cât și administrator al Companiei. Consideră că o interpretare contrară a dispozițiilor ar duce la situația absurdă în care aceste dispoziții ar putea fi eludate ori de câte ori revocarea ar viza o persoană care deține în același timp funcția de director general și pe cea de administrator.

Cu privire la celelalte motive al apelului, acestea sunt dezvoltate pe larg în întâmpinare. Solicită instanței respingerea apelului și arată că va depune concluzii scrise.

Apelantul-reclamant Liviu Radu, prin avocat, arată că dacă Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2916/2011 a fost pronunțată într-o speță care vizează tot o hotărâre a adunării generale a acționarilor prin care s-a dispus declanșarea acțiunii în răspundere, Hotărârea Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 3915/2013, invocată de C.N.A.B. vizează o speță în care era în analiză o hotărâre a adunării generale a acționarilor, chiar de revocare a administratorului. Decizia invocată de C.N.A.B. se referă în special la aspecte legate de problema rejudecării în căile de atac, precum și la aplicabilitatea dispozițiilor art. 132 din perspectiva calității de asociat, ceea ce nu este incident în cazul de față. Din aceste motive consideră că practica judiciară, cu relevanță pentru circumstanțele și prezumțiile cauzei este cea invocată de reclamant și nu cea invocată de C.N.A.B.

C.N.A.B. a solicitat atât prin apel, cât și prin întâmpinarea la apelul reclamantului, trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță.

În ceea ce privește apelul formulat de C.N.A.B., renunțând la primul motiv, această solicitare este lipsită de suport. În ceea ce privește solicitarea formulată prin întâmpinare la apelul reclamantului, consideră că ar putea fi primită doar dacă cele 2 acțiuni, respectiv cele 2 apeluri, ale S.C. Fondul Proprietatea S.A. și al lui Liviu Radu ar fi fost soluționate distinct.

Întrucât ele au fost soluționate împreună, iar instanța de fond a invocat fondul în raport de cererea principală a S.C. Fondul Proprietatea S.A., acest fond al cauzei ar fi identic pentru ambele cereri de chemare în judecată, chiar motivele de nulitate sunt identice, doar argumentele sunt ușor diferite în raport de viziunea redactorului fiecărei cereri, consideră că nu se află în ipoteza prevăzută de art. 480 alin. 3 N.C.P.C. Trimiterea spre rejudecare nu ar fi legală, dacă se raportează la cererea principală față de care instanța de fond a invocat fondul cauzei. Nu se află nici în ipoteza reglementată de art. 139 alin. 5 N.C.P.C. pentru a fi în situația de a disjunge cele 2 cereri, întrucât se află în același stadiu procesual și nu există niciun impediment pentru soluționarea acestora.

În raport de aceste argumente, trimiterea cauzei spre rejudecare ar fi o soluție nefondată, care ar da dovadă de un formalism excesiv și în același timp nejustificat și care nu ar avea altă

finalitate decât tergiversarea judecării cauzei, acesta fiind scopul urmărit de C.N.A.B. în raport de viciile flagrante ale acestei hotărâri contestate în prezenta cauză.

Față de lipsa dosarului nr. 2212/93/2014 al Tribunalului Ilfov Secția Civilă, Curtea dispune efectuarea de verificări și atașarea acestuia la prezentul dosar.

În baza art. 482 raportat la art. 394 N.C.pr.civ., Curtea închide dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, în temeiul art. 396 N.C.pr.civ., va amâna pronunțarea, motiv pentru care

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 24.11.2015.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 10.11.2015.

PREȘEDINTE,
Mihaela Ioana Barna-Prisăcaru

JUDECĂTOR,
Diana Manole

GREFIER,
Simona Ionela Sîrbu

Dosar nr. 1930/93/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 24.11.2015

CURTEA,

În aceeași compunere și având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 N.C.pr.civ., va amâna pronunțarea, motiv pentru care

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 08.12.2015.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24.11.2015.

PREȘEDINTE,
Mihaela Ioana Barna-Prisăcaru

JUDECĂTOR,
Diana Manole

GREFIER,
Simona Ionela Sîrbu

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VI-A CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ NR. 2034/A/2015

Ședința publică de la 8 decembrie 2015

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: MIHAELA IOANA BARNA-PRISĂCARU

JUDECĂTOR: DIANA MANOLE

GREFIER: SIMONA IONELA SÎRBU

Pe rol soluționarea apelurilor formulate de apelanții-reclamanți S.C. FONDUL PROPRIETATEA S.A. și LIVIU RADU și apelanta-pârâtă COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI S.A., împotriva Sentinței civile nr. 248 din 27.01.2015, pronunțate de Tribunalul Ilfov – Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din data de 10.11.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință întocmită la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre; la acel termen, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea la data de 24.11.2015 și la data de 08.12.2015, când a pronunțat următoarea decizie:

C U R T E A,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov, la data de 05.06.2014, sub numărul de mai sus, reclamanta SC FONDUL PROPRIETATEA SA a chemat în judecata pârâta COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI SA, solicitând:

- nulitatea absolută a Hotărârii Adunării Generale Ordinare a Acționarilor Aeroporturi București nr. 50 din data de 29 mai 2014;

- menționarea hotărârii în Registrul Comerțului și publicarea acesteia în Monitorul Oficial, precum și radierea mențiunilor efectuate în Registrul Comerțului în baza Hotărârii AGA anulate;

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov, sub numărul 2212/93/2014, reclamantul Liviu Radu a solicitat constatarea nulității absolute a Hotărârii Adunării Generale Ordinare a Acționarilor Companiei Naționale "Aeroporturi București" S.A. nr. 50/29.05.2014, în temeiul art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 menționarea hotărârii în Registrul Comerțului și publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV –a și obligarea paratei CNAB la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea civilă nr. 727 din data de 09.12.2014, tribunalul a conexas dosarul nr. 2212/93/2014 la prezentul dosar având același obiect respectiv anularea aceleiași hotărâri AGA.

Prin Sentința civilă nr. 248 din 27.01.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov – Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014 s-a admis excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului **LIVIU RADU**.

S-a admis cererea principală formulată de reclamanta **FONDUL PROPRIETATEA SA** în contradictoriu cu pârâta **COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI**.

S-a respins cererea conexă ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate procesuală activă.

A dispus anularea hotărârii nr. 50/29.05.2014 a AGA Companiei Naționale Aeroporturi București SA.

A obligat pârâta să achite reclamantei Fondul Proprietatea SA suma de 37.300,12 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut următoarele:

1. Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului Liviu Radu s-a reținut ca reclamantul Liviu Radu deținea la data de 29.05.2014 funcția de membru în Consiliul de Administrație al Companiei Naționale Aeroporturi București SA, având calitatea de administrator și figurând ca și persoana împuternicită să reprezinte compania, astfel cum rezultă din extrasul ONRC depus la dosar – filele 27-31 dos. nr. 2212/93/2014.

Prin hotărârea nr. 50/29.05.2014 a AGA Companiei Naționale Aeroporturi București SA s-au aprobat, printre altele, declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate și încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație, în conformitate cu art. 155 alin. 4 din Legea nr.31/1990, 18 și art. 22 din actul constitutiv al companiei - anexă la H.G. nr.1208/2009.

Potrivit dispozițiilor art. 132 alin. 4 din Legea nr. 31/1990 membrii consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere, nu pot ataca hotărârea adunării generale privitoare la revocarea lor din funcție.

Prin hotărârea atacată s-a constatat încălcarea îndatoririlor administratorilor față de societate și s-a decis declanșarea acțiunii în răspundere urmată de încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație – împrejurare ce echivalează cu revocarea acestora din funcție. Astfel, chiar dacă încetarea mandatului se realizează ca efect al unei hotărâri judecătorești, declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate relevă, în mod indubitabil, intenția acționarilor de a-i revoca din funcțiile deținute pe membrii Consiliului de Administrație.

De asemenea, nu au fost primite susținerile vizând promovarea acțiunii în calitate de director al Companiei Naționale Aeroporturi București SA câtă vreme din înscrisurile depuse la dosar rezultă că reclamantul ocupa atât funcția de director cât și funcția de membru în Consiliul de Administrație al Companiei Naționale Aeroporturi București SA, având calitatea de administrator. O interpretare contrară ar duce la situația absurdă în care dispozițiile art. 132 alin. 4 din Legea nr. 31/1990 ar putea fi eludate ori de câte ori revocarea ar viza o persoană care deține, în același timp, calitatea de director al societății și calitatea de membru în consiliul de administrare.

Astfel, Tribunalul a apreciat că în speță sunt incidente dispozițiile art. 132 alin. 4 din Legea nr. 31/1990, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului Liviu Radu fiind admisă.

Pe fondul cauzei s-a reținut ca la data de 28.04.2014, Consiliul de Administrație al Companiei Naționale Aeroporturi București SA a transmis acționarilor companiei – Statul Român prin Ministerul Transporturilor și Fondul Proprietatea - convocatorul pentru ținerea

Adunării Generale a Extraordinare a Acționarilor în data de 28.05.2014, la sediul companiei, cu următoarea ordine de zi:

- supunerea spre aprobare a raportului BETB 140/28.04.2014, privind aprobarea situațiilor financiare la 31.12.2013 la CN AB SA;

- supunerea spre aprobare a raportului BETB 141/28.04.2014, privind propunerile pentru repartizarea profitului realizat în anul 2013;

În cuprinsul convocatorului s-au menționat faptul că, în măsura în care nu se întrunește cvorumul cerut de art. 121 din Legea nr.31/1990, AGEA va fi convocată la data de 29.05.2014, ora 10, la sediul companiei, cu aceeași ordine de zi, precum și obligația de a depune procurile speciale de reprezentare în original la sediul companiei cu 48 de ore înainte de data ținerii adunării.

În data de 28.05.2014 AGEA nu s-a ținut din lipsa cvorumului constatându-se că împluternicirea pentru reprezentantul Statului Român prin Ministerul Transportului nu a fost depusă cu respectarea termenului de 48 de ore. Așadar ținerea adunării a fost reprogramată, conform convocatorului anterior menționat a doua zi, în data de 29.05.2014, ora 10, la sediul companiei.

În data de 29.05.2014 s-a prezentat doar reprezentantul Statului Român prin Ministerul Transportului care a constatat faptul că Președintele CA nu a prezentat în original mandatul pentru reprezentare în AGEA, motiv pentru care Președinte AGEA a fost desemnat domnul Dan Coman Sova - Ministrul Transporturilor în funcție.

Ulterior, ședința a fost declarată statutară și a fost aprobată ordinea de zi. În urma dezbaterii punctului 1 de pe ordinea de zi vizând situația financiară aferentă anului 2013, în temeiul art. 155 din Legea nr.31/1990, art.14 alin.4 lit. k, art. 18 pct. 31 din actul constitutiv al companiei - anexă la H.G. nr.1208/2009 și în baza Raportului Corpului de Control al Ministerului Transporturilor nr. 59573/06.05.2014, s-a aprobat declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate.

Astfel, Adunarea Generală a Acționarilor a aprobat:

- declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate;

- desemnarea doamnei Adriana Georgescu, având funcția de consilier juridic în cadrul Ministerului Transporturilor, ca persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție;

- încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație, în conformitate cu art. 155 alin. 4 din Legea nr.31/1990, art. 18 și art. 22 din actul constitutiv al companiei - anexă la H.G. nr.1208/2009, suspendarea de drept a mandatului directorului general, respectiv contractul de mandat nr.2419/21.05.2013;

- numirea noilor membri provizorii ai Consiliului de Administrație, până la desemnarea unor noi membri în urma procedurii de selecție prevăzută de OUG nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice;

- forma și conținutul contractului de mandat ce urmează a fi încheiat între CN AB SA și membrii provizorii ai CA;

- desemnarea domnului Nica Adrian Nicușor, reprezentantul Ministerului Transporturilor în AGEA, pentru semnarea contractelor de mandat ce se vor încheia cu membrii provizorii ai CA;

- forma și conținutul contractului de mandat ce urmează a fi încheiat între CN AB SA și directorul interimar al companiei;

- respingerea propunerii de aprobare a raportului BETB 140/28.04.2014, privind aprobarea situațiilor financiare la 31.12.2013 la CN AB SA;

- respingerea propunerii de aprobare a raportului BETB 141/28.04.2014, privind propunerile pentru repartizarea profitului realizat în anul 2013.

În drept, Tribunalul a reținut că, potrivit art. 117 din Legea nr. 31/1990 adunarea generală este convocată de consiliul de administrație, respectiv de directorat. Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 30 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Convocarea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate. Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

Conform art. 121 din Legea nr. 31/1990 acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă nici unul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Având în vedere dispozițiile legale menționate anterior Tribunalul a constatat că pentru aplicarea art. 121 din Legea nr. 31/1990 este esențială prezența tuturor acționarilor. Textul de lege nu distinge după cum acționarii au cunoscut sau nu de data adunării, obligația prezenței tuturor asociaților fiind stipulată în mod expres tocmai în considerarea faptului că prevederea legală instituie o derogare în ceea ce privește convocarea. Astfel, Tribunalul apreciază că faptul că toți acționarii au luat cunoștință de convocatorul din data de 28.04.2014 și si-au exprimat acordul pentru ținerea adunării în zilele de 28.05.2014, respectiv 29.05.2014 nu înlătură cerința expresă a participării efective prevăzută de art. 121 din Legea nr. 31/1990 la data ținerii adunării.

Raportând aceste prevederi legale la situația de fapt reținută în cauză Tribunalul a constatat că adunarea generală a asociaților Companiei Naționale Aeroporturi București SA din data de 29.05.2014 nu a fost ținută cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor impuse de art. 121 din Legea nr. 31/1990, respectiv prezența tuturor acționarilor și unanimitatea deciziei acționarilor privind ordinea de zi. Pentru a putea ține în mod legal adunarea în data de 29.05.2014, având în vedere că nu s-au respectat formalitățile de convocare prevăzute de art. 117 din Legea nr. 31/1990, era necesară participarea efectivă a tuturor acționarilor, în speță Statul Român prin Ministerul Transporturilor și Fondul Proprietatea, or Fondul Proprietatea a fost absent.

În plus, din cuprinsul procesului verbal întocmit în data de 29.05.2014 și din cuprinsul hotărârii rezultă că au fost puse în discuție și aprobate chestiuni ce nu erau menționate în convocatorul comunicat în data de 28.04.2014. Este adevărat că aspectele vizând declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate au fost dezbătute în cadrul discuției privind aprobarea situațiilor financiare anuale, însă, având în vedere efectele acestei decizii asupra activității companiei, Tribunalul apreciază că era necesară prezența și acordul tuturor asociaților pentru includerea acestor chestiuni pe ordinea de zi din data de 29.05.2014.

Pe cale de consecință, s-a constatat că hotărârea nr. 50/29.05.2014 a AGA Companiei Naționale Aeroporturi București SA este lovită de nulitate absolută fiind aprobată cu încălcarea dispozițiilor legale imperative ale art. 121 din Legea nr. 31/1990 rap. la art. 117 din Legea nr. 31/1990.

Reținând că nesocotirea dispozițiilor art. 121 din Legea nr. 31/1990 a fost primul motiv invocat de reclamantă în susținerea nulității absolute a hotărârii nr. 50/29.05.2014 a AGA Companiei Naționale Aeroporturi București SA, motiv pe care Tribunalul l-a constatat întemeiat, a apreciat că nu se mai impune analizarea celorlalte critici aduse acesteia.

Impotriva acestei sentințe a declarat apel LIVIU RADU, solicitand admiterea apelului formulat si pe cale de consecință:

- Anularea în parte a sentinței civile nr. 248/27.01.2015, respectiv numai în ceea ce privește modalitatea în care a fost soluționată cererea conexa și reținând cauza spre judecare

in fond sub acest aspect, respingerea excepției lipsei calității procesuale active a reclamantului Liviu Radu ca fiind neîntemeiată, admiterea cererii conexe formulată de reclamantul Liviu Radu, cu păstrarea celorlalte soluții stabilite prin dispozitivul sentinței apelate în ceea ce privește cererea principală formulată de reclamanta Fondul Proprietatea S.A.

- Modificarea considerentelor sentinței apelate,

Apelantul a formulat următoarele motive de apel:

A. În ceea ce privește admiterea apelului și anularea în parte a sentinței apelate, pe considerentul greșitei soluționări a cererii conexe:

- Argumentele privind nelegalitatea soluției de admitere a excepției lipsei calității procesuale active

În prezenta cauză, acțiunea introductivă de instanță formulată de reclamantul Liviu Radu a avut ca obiect anularea unei hotărâri a adunării generale a acționarilor pentru motive care atrag sancțiunea nulității absolute, respectiv încălcarea unor dispoziții imperative ale legii.

Dreptul comun - art.1.247 alin. (2) și (3) din Noul Cod Civil - prevede că „Nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, pe cale de acțiune sau de excepție”, statuând chiar că „Instanța este obligată să invoce din oficiu nulitatea absolută”.

Legea nr. 31/1990 - prin art. 132 alin. (3) - preia același concept privind sfera persoanelor care au calitate procesuală activă în a invoca nulitatea absolută a unei hotărâri a adunării generale a acționarilor, respectiv: „Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată”.

În acest context, rezulta regula generală că, în materia nulității absolute, condiția calității procesuale active este îndeplinită în principiu în cazul oricărei acțiuni civile promovată pe rolul instanțelor.

Interdicția reglementată de art 132 alin. (4) din Legea nr. 31/1990 reprezintă o veritabilă excepție de la regula generală și trebuie interpretată și aplicată restrictiv, în conformitate cu principiul *exceptio est strictissimae interpretationis*.

Interdicția prevăzută de art. 132 alin. (4) din Legea nr. 31/1990 nu este incidentă, având în vedere următoarele considerente:

(i) Textul de lege în discuție stabilește o interdicție pentru administratori în legătura cu atacarea hotărârii adunării generale privitoare la revocarea din funcție a membrilor consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere.

În cauză, Hotărârea AGA CNAB nr. 50/29.05.2014 nu conține o decizie a acționarilor privind revocarea din funcție a administratorilor.

Hotărârea contestată privește - printre alte decizii - aprobarea declanșării acțiunii în răspundere a administratorilor și a directorului general.

Se remarcă astfel o deosebire față de hotărârea privind revocarea din funcție,

Nu se poate pune semnul egalității între încetarea mandatului prin revocarea din funcție și încetarea mandatului ca urmare a promovării acțiunii în răspundere, întrucât cele două tipuri de hotărâri ale adunării acționarilor reprezintă situații juridice diferite, prima vizând o încetare a mandatului ca efect al unei manifestări unilaterale de voință, iar a doua vizând o încetare de drept a mandatului.

(ii) Legea nr. 31/1990 reglementează expres și explicit prerogativele pe care le au acționarii cu privire la administratori; dintre acestea, în speță prezintă interes cele prevăzute la art. 137/1 alin. (4), respectiv la art. 155 din lege.

Art 137/1 alin. (4) din Legea nr. 31/1990 prevede dreptul adunării generale a acționarilor de a revoca administratorii, oricând pe durata mandatului acestora. Aceasta

dispoziție reprezintă o aplicare a principiului revocabilității mandatului din dreptul comun - art. 2030-2031 din Noul Cod Civil.

Art. 155 din Legea nr. 31/1990 prevede dreptul adunării generale a acționarilor de a decide promovarea acțiunii în răspundere contra administratorilor, în cazul constatării unor daune cauzate societății de către administratori prin încălcarea îndatoririlor lor față de societate.

Numai subsecvent unei astfel de decizii, legea prevede încetarea de drept a mandatului administratorilor.

Această analiză comparativă relevă următoarele concluzii:

a) - Se poate constata unitatea de terminologie existentă între art. 137/1 alin. (4) și art. 132 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, ambele texte referindu-se la noțiunea de „revocare”. Această noțiune nu acoperă și nu este identică cu cea de „încetare de drept” utilizată în art. 155.

b) - Pe de altă parte, principiul revocabilității mandatului nu presupune existența sau constatarea unei anumite condiții/situații pentru a decide revocarea, fiind pe deplin acceptat ca este opțiunea liberă și exclusivă a mandantului în acest sens. Ca urmare, controlul de legalitate al instanței asupra unei hotărâri a adunării acționarilor de revocare a administratorului - cu privire doar la măsura propriu-zisă a revocării administratorului, nu ar avea substanță și astfel, nu s-ar justifica.

În schimb, art. 155 prevede expres ipoteza în care se poate decide promovarea acțiunii în răspundere contra administratorilor, astfel încât în acest caz controlul de legalitate al instanței asupra deciziei propriu-zise de promovare a acțiunii în răspundere ar avea și substanță și justificare, deoarece instanța ar urma să analizeze existența/inexistența acestei ipoteze.

Concluziile acestei analize comparative susțin teza potrivit căreia interdicția prevăzută de art. 132 alin. (4) are în vedere numai hotărârile adunării generale privitoare la revocarea din funcție a administratorilor.

(iii) Mai departe, metoda interpretării sistematice impune analiza coroborată a dispozițiilor art. 132 alin. (6) cu dispozițiile art. 132 alin. (3) și art. 132 alin. (4) din Legea nr. 31/1990.

Această analiză relevă concluzia potrivit căreia administratorii pot ataca orice hotărâri ale adunării generale, cu excepția celei prin care se decide revocarea lor din funcție, așa cum s-a reținut și în doctrină.

Prin modul în care a reglementat excepția prevăzută la art. 132 alin. (4), coroborat cu celelalte două texte de lege amintite, rezultă că legiuitorul a înțeles să interzică pentru administratori numai posibilitatea de a cenzura voința expresă a acționarilor cu privire la revocarea din funcție, nu și posibilitatea de a cenzura voința acționarilor cu privire la alte hotărâri care ar conduce doar în mod indirect, respectiv prin efectul legii, la încetarea mandatului.

(iv) Analogia pe care a susținut-o parata CNAB, analogie preluată ca atare de judecătorul fondului [extinderea interdicției prevăzută de art. 132 alin. (4) și la situația reglementată de art. 155 din Legea nr. 31/1990 reprezintă în mod indubitabil o analogie] este prohibită de prevederile art. 10 - „Interzicerea analogiei” din Noul Cod Civil. Potrivit acestui text de lege, „Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege”.

Pe cale de consecință, interdicția prevăzută de art. 132 alin. (4) se aplică strict ipotezei configurată de acest text, respectiv administratorilor și respectiv numai pentru hotărârile care privesc în mod expres revocarea din funcția de administrator. Această interdicție nu poate fi

extinsa la hotărârea acționarilor reglementata de art. 155 din Legea nr. 31/1990, atat timp cat nu exista o trimitere expresa in acest sens.

- Argumentele privind netemeinicia soluției de admitere a excepției lipsei calității procesuale active:

In subsidiar fata de argumentele privind nelegalitatea soluției de admitere a excepției lipsei calității procesuale active, se invocă si argumente privind netemeinicia acestei soluții.

Interdicția prevăzuta de art. 132 alin. (4) din Legea nr. 31/1990 este aplicabila doar pentru situația in care se contesta decizia propriu-zisa a revocării din funcție a administratorilor, nu si in cazul invocării altor aspecte de nelegalitate a hotărârii respective a acționarilor.

In speța, reclamantul Liviu Radu nu a contestat decizia propriu-zisa privind promovarea acțiunii in răspundere, ci a contestat nelegalitati vizând elemente de procedura si de forma/cvorum/vot ale Hotărârii AGA CNAB nr. 50/29.05.2014, precum si alte decizii cuprinse in aceasta hotărâre.

Or, interdicția prevăzuta de art. 132 alin. (4) din Legea nr. 31/1990 reprezintă o excepție de la regula generala in materia nulității absolute, excepție care restrânge exercițiul dreptului la acțiune pentru administratori in ceea ce privește o anumita hotărâre a adunării acționarilor, respectiv cea de revocare din funcție.

Asa fiind, aceasta excepție trebuie interpretata si aplicata in mod restrictiv.

In cazul in care administratorul ar ataca hotărârea acționarilor privind revocarea sa din funcție pentru alte motive decât revocarea propriu-zisa - respectiv pentru motive de nelegalitate vizând aspecte de procedura sau de forma - interdicția prevăzuta de art. 132 alin. (4) ar trebui sa nu opereze, intrucat in aceasta situație nu s-ar pune in discuție principiul revocabilitatii mandatului, ci s-ar urmări respectarea unor norme imperative de fond sau de procedura care au fost incalcate de acționari.

Analiza acțiunii introductive releva fara niciun dubiu ca reclamantul Liviu Radu nu a contestat decizia propriu-zisa privind promovarea acțiunii in răspundere contra administratorilor si a directorului general.

Reclamantul Liviu Radu a invocat in primul rand motive de nelegalitate vizând formalitățile de convocare si de tinere a ședinței AGA CNAB din data de 29.05.2014. Apoi, a invocat nelegala reprezentare a acționarului Statul Roman de către ministrul Dan Sova si nevalabilitatea votului exprimat de Dan Sova in numele Statului Roman.

De asemenea, reclamantul a invocat si nelegalitatea pe fond a unor decizii cuprinse in Hotărârea AGA CNAB nr. 50/29.05.2014, dar altele decât cea privind promovarea acțiunii in răspundere.

Asa fiind, este evident ca reclamantul Liviu Radu are calitate procesuala activa cel puțin in ceea ce privește contestarea celorlalte decizii ale AGA CNAB.

Decizia AGA CNAB nu se refera doar la răspunderea administratorilor, ci si la răspunderea directorului general.

Or, daca instanța fondului a extins aplicarea interdicției de la art. 132 alin. (4) si la hotărârea privind promovarea acțiunii in răspundere, pe considerentul ca încetarea de drept a mandatului administratorilor - prevăzuta de art. 155 alin. (4) - ar echivala cu revocarea din funcție, se poate observa ca un asemenea raționament nu poate fi reținut sub nicio forma in cazul directorului.

Si aceasta pentru simplul motiv ca - potrivit art. 155 alin. (5) din Legea nr. 31/1990 - promovarea acțiunii in răspundere contra directorului are ca efect doar suspendarea de drept din funcția de director, si nu încetarea mandatului de director.

B. In ceea ce privește soluționarea cererii conexe

În contextul dat, solicita instanței de apel ca în cadrul statuarii asupra fondului cererii conexe, să ia în considerare și să se pronunțe asupra tuturor aspectelor de nelegalitate invocate prin această cerere.

Se are în vedere în special nelegala reprezentare a acționarului Statul Roman de către ministrul Dan Sova și pe cale de consecință, lipsa de validitate a votului exprimat de această persoană în numele Statului Roman.

Constatarea nulității Hotărârii AGA CNAB nr. 50/29.05.2014 sub aspectul nelegalei reprezentări a Statului Roman și al lipsei validității votului exprimat în numele Statului Roman, precum și constatarea nelegalității pe fond a deciziilor adoptate la pct. 1.E [numirea administratorilor provizorii] și pct. 1.B [numirea persoanei desemnate să exercite în justiție acțiunea în răspundere] din Hotărârea AGA CNAB nr. 50/29.05.2014 prezintă interes pentru reclamant din perspectiva efectelor autorității de lucru judecat a hotărârii ce se va pronunța în prezenta cauză, raportat la demersurile ulterioare efectuate de intimata-parata CNAB.

Prin acțiunea introductivă a prezentat pe larg argumentele și raționamentul logico-juridic care susțin nelegalitatea reprezentării acționarului Statul Roman de către Ministrul Transporturilor..

Pe de altă parte, la data adoptării Hotărârii AGA CNAB nr. 50/29.05.2014, Dan Sova era ministrul transporturilor, membru al Guvernului.

În această calitate, Dan Sova a participat la ședința adunării generale a acționarilor CNAB ca reprezentant al acționarului Statul Roman și a exercitat funcția de președinte al acestei adunări.

În considerarea dispozițiilor legale citate mai sus rezulta că Dan Sova a încălcat de două ori legea și s-a aflat atât în starea de incompatibilitate prevăzută de art. 84 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, cât și în cea prevăzută de lit. e) a aceluiași text normativ.

Aflându-se într-o evidență stare de incompatibilitate, rezulta că Dan Sova nu a reprezentat și nu a votat în mod legal în numele acționarului Statul Roman, având în vedere că nici nu a prezentat o aprobare expresă în acest sens din partea Guvernului României, singura ipoteză în care s-ar fi putut considera că ar acționa în limitele legii.

C. În ceea ce privește modificarea considerentelor sentinței apelate:

Astfel, în motivarea soluției data asupra cererii principale, judecătorul fondului reține - la pagina 24 a sentinței apelate, penultimul alineat - următoarele:

„Ulterior, sentința a fost declarată statutară și a fost aprobată ordinea de zi. În urma dezbaterii punctului 1 de pe ordinea de zi vizând situația financiară aferentă anului 2013, în temeiul art. 155 din Legea nr. 31/1990, art. 14 alin. 4 lit. k, art. 18 pct. 31 din actul constitutiv al companiei - anexa la H.G. nr. 1208/2009 și în baza Raportului Corpului de Control al Ministerului Transporturilor nr. 59573/06.05.2014, s-a aprobat declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general ”.

Menționarea aspectului că aprobarea declanșării acțiunii în răspundere s-ar fi făcut în baza Raportului Corpului de Control al Ministerului Transporturilor nr. 59573/06.05.2014 reprezintă în accepțiunea legii „constatări de fapt ce prejudiciază partea”, întrucât o asemenea constatare nu este reală și așa fiind, este de natură să afecteze dreptul la apărare al reclamantului Liviu Radu în dosarul nr. 2647/93/2014.

Acest dosar are ca obiect tocmai acțiunea în răspundere formulată de CNAB împotriva reclamantului Liviu Radu și a celorlalți administratori, dosar a cărui soluționare a fost suspendată de Tribunalul Ilfov până la ramanerea definitivă a hotărârii pronunțate în prezenta cauză.

Reținerea instanței de fond în sensul celor arătate are în vedere exclusiv afirmațiile paratei, aceste afirmații nefiind susținute de niciun mijloc de probă.

În acest context, se arată faptul că înscrisurile relevante în prezenta cauză -respectiv procesul verbal al ședinței AGOA CNAB din data de 28.05.2014 [în cadrul căreia nu s-a luat

nicio o decizie, procesul verbal al ședinței AGOA CNAB din data de 29.05.2014 și Hotărârea AGOA CNAB nr. 50/29.05.2014, adoptată în cadrul acestei a doua ședințe – nu fac referire la Raportul Corpului de Control nr. 59573/2014 și nici la vreun alt document care să fi stat la baza deciziei respingerii situațiilor financiare anuale și a celorlalte decizii adoptate prin hotărârea AGA contestată.

În absența oricărei mențiuni privind asemenea documente, concluzia care se impune este aceea că documentele respective nu pot fi considerate ca au constituit fundamentul deciziilor adoptate în adunarea generală din data de 29.05.2014 și în consecință, nu există niciun temei să fie făcută o astfel de precizare în considerentele hotărârii pronunțate în prezenta cauză.

În concluzie, solicită instanței de apel să dispună înlăturarea acestei mențiuni din considerentele sentinței apelate.

În dovedire, apelantul a solicitat proba cu înscrisuri.

În drept, au fost invocate prevederile art 132 alin. (9) din Legea nr. 31/1990, art 466 - 482 din Noul Cod de Procedura Civilă, precum și celelalte dispoziții legale de drept material și procesual invocate în cuprinsul prezentei cereri.

Împotriva aceleiași sentințe a declarat apel S.C. COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI S.A., solicitând :

- în principal, admiterea apelului, casarea sentinței apelate și pe cale de consecință, transmiterea dosarului instanței competente în vederea rejudecării fondului cauzei;

- în subsidiar, admiterea apelului, modificarea hotărârii apelate și pe cale de consecință respingerea cererii introductive ca neîntemeiată, având în vedere următoarele motive:

Critici aduse hotărârii apelate din perspectiva motivelor de casare

Instanța de fond, analizând speța dedusă judecății a apreciat, în mod greșit, că cererea introductivă este întemeiată și se impune anularea hotărârii AGA motivat de faptul că aceasta din urmă nu a fost ținută cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor impuse de art.121 din Legea nr.31/1990.

În același timp, instanța de fond a considerat că: "reținând că nesocotirea dispozițiilor art.121 din Legea nr.31/1990 a fost primul motiv invocat de reclamantă în susținerea nulității absolute a hotărârii AGA nr.50/29.05.2014, apreciază că nu se mai impune analizarea celorlalte critici aduse acesteia. "

În susținerea acestui motiv de casare, se arată că în speța sunt incidente dispozițiile art.22 alin.6 c.p.c, potrivit cărora: "judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, forța însă a depăși limitele investiției, în afara de cazurile în care legea dispune altfel"

Instanța de fond s-a mulțumit să analizeze un singur motiv de nulitate absolută invocat de către intimata reclamantă, nesocotind astfel prevederile legale aplicabile în materie care instituie obligația instanței de a analiza și a se pronunța asupra a tot ceea ce s-a cerut.

2. Critici aduse hotărârii apelate din perspectiva interpretării art.121 din Legea nr.31/1990

Considera că în mod greșit, instanța de fond a apreciat că cererea introductivă este întemeiată și se impune anularea hotărârii AGA motivat de faptul că aceasta din urmă nu a fost ținută cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor impuse de art.121 din Legea nr.31/1990.

Astfel, instanța de fond a considerat că pentru aplicarea art.121 din Legea nr.31/1990 este necesară prezenta tuturor acționarilor, precum și acordul acestora pentru includerea pe ordinea de zi a chestiunilor discutate în cadrul AGA.

Nicăieri în conținutul textului de lege supus analizei nu se face mențiune expresă asupra faptului că prezenta acționarilor este obligatorie, ci doar asupra necesității existenței acordului părților.

Convocarea acționarilor s-a făcut în baza art.15 alin. 10 și art.14 alin. 7 din actul constitutiv al companiei, anexa la H.G.nr. 1208/2009 și în temeiul art.121 din Legea nr.31/1990.

Ambii acționari, atât Ministerul Transporturilor cât și Fondul Proprietatea au agreeat ca Adunarea Generală a Acționarilor să se țină în temeiul art.121 din Legea nr.31/1990, adică fără respectarea formalităților privind convocarea.

În acest sens, acționarul minoritar Fondul Proprietatea a transmis mandatul de reprezentare în AGA din data 28.05.2014, cu mențiunea că acest mandat este valabil și în cazul în care adunarea se va ține în data de 29.05.2014.

Astfel, în aceste condiții, deși reclamă vicierea procedurii de convocare a A.G.A., reclamantul omite faptul că, Fondul Proprietatea a avut cunoștință de datele și ordinea de zi a ședințelor A. GA, drept pentru care a înțeles să mandateze un reprezentant atât pentru ședința din data de 28 mai 2014, cât și pentru cea din ședința din data de 29 mai 2014 (Procură specială de reprezentare în Adunarea Generală Ordinară a Acționarilor din data de 28 mai 2014 înregistrată sub nr. 170/26.05.2014, respectiv S.G. 1989/26.05.2014).

Mai mult decât atât, Fondul a fost reprezentat în mod efectiv de către domnul Adrian Cighi (Procesul-verbal al ședinței din data de 28 mai 2014) la ședința din data de 28 mai 2014, luând la cunoștință de faptul că ședința A.G.A. se reia a doua zi, respectiv 29 mai 2014, astfel cum au fost înștiințați și prin convocator.

Fata de situația de fapt mai sus expusă reclamantului sunt în eroare, întrucât Fondul Proprietatea nu ar fi putut să-și invoce propria culpa, invocând nerespectarea condițiilor de cvorum atâtă vreme cât mandatul transmis pentru data de 28.05.2014 era valabil și în cazul în care adunarea se ținea în data de 29.05.2014.

În ceea ce privește interpretarea art. 121 din Legea nr.31/1990, aceasta este în sensul că acționarii de comun acord stabilesc că Adunarea Generală a Acționarilor să se țină fără respectarea formalităților privind convocarea, adică fără publicarea în Monitorul Oficial a convocatorului, fără publicarea pe pagina de internet a societății și fără respectarea termenelor impuse de lege în acest sens.

În acest context, susținerile instanței de fond referitoare la acest aspect sunt neîntemeiate și nu pot fi luate în considerare.

Deși Fondul Proprietatea, în calitate de acționar al companiei nu a trimis nici un reprezentant pentru ședința din data de 29.05.2014, a trimis în data de 26.05.2014, un mandat de reprezentare în AGA pentru domnul Adrian Cighi, pentru ședința AGA din data de 28.05.2014, cu mențiunea că acest mandat este valabil și în cazul în care adunarea se va ține în data de 29.05.2014. În acest context, nu are nicio relevanță faptul că Fondul Proprietatea nu a fost prezent prin reprezentant la ședința AGA din data de 29.05.2014, atâtă vreme cât mandatul și votul exprimat prin acest mandat au fost și pentru eventualitatea în care ședința AGA s-ar fi desfășurat în data de 29.05.2014, lucru care de altfel s-a și întâmplat.

În contextul în care reprezentantul Fondului Proprietatea a fost prezent la ședința din data de 28.05.2014, convocarea acționarilor realizându-se în temeiul art.121 din Legea nr.31/1990, nu se poate aprecia că nu a fost respectată procedura convocării, întrucât aceasta a fost acoperită prin prezența reprezentantului reclamantei. Cu alte cuvinte, în măsura în care reprezentantul reclamantei era prezent, în urma convocării efectuate în baza art.121 din Legea nr.31/1990, iar Adunarea Generală a Acționarilor se ținea, nu mai era necesară convocarea efectuată cu respectarea procedurii prevăzute de lege. Practic prezența reprezentantului reclamantei, confirmă pe de o parte legalitatea procedurii de convocare, precum și acordul acestuia cu privire la ținerea Adunării Generale în temeiul art.121 din Legea nr.31/1990.

În ceea ce privește susținerile privind neîndeplinirea condiției acordului între acționari asupra ordinii de zi, se invocă dispozițiile art.155 din Legea nr.31/1990.

Raportat la faptul ca pe ordinea de zi se afla inițial aprobarea situațiilor financiare, coroborat cu concluziile raportului corpului de control al Ministerului Transporturilor nr.59573/06.05.2014, in mod legal si justificat s-a dispus declanșarea acțiunii in răspundere contra administratorilor si directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin incalcarea indatoririlor fata de societate.

Alineatul 3 al articolului 155 specifica foarte clar faptul ca. decizia demarării acțiunilor privind atragerea răspunderii administratorilor poate fi luata, chiar daca aceasta problema nu figurează pe ordinea de zi. atunci cand AGA decide cu privire la situația financiara

3. Critici aduse hotărârii apelate din perspectiva cheltuielilor de judecata încuviințate

Ca urmare a admiterii acțiunii formulate de către intimata reclamanta, instanța de fond a dispus obligarea apelantei si la plata cheltuielilor de judecata in cuantum de 37.300,12 lei.

Având in vedere cuantumul acestor cheltuieli, se apreciază ca acesta este exagerat si vădit disproporționat in raport de valoarea si complexitatea cauzei, precum si in raport de munca desfășurata de către avocat.

In acest context, se invocă aplicarea dispozițiilor art.451 alin.2 C.p.c. in sensul reducerii onorariului de avocat, astfel incat, sa existe o proportionalitate intre cuantumul acestuia si valoarea/complexitatea cauzei si munca desfășurata de avocat.

In drept, au fost invocate dispozițiile art.466 si urm.C.p.c, art.20 C.p.c, art.22 alin.6 C.p.c, art.6 CEDO, art.451 alin.2 C.p.c.

Intimata S.C. COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI S.A. a formulat intampinare, prin care a solicitat respingerea cererii de apel promovata impotriva sentinței civile nr.248/27.01.2015 de către apelantul Liviu Radu, pentru urmatoarele motive:

Membrii CA nu pot ataca hotărârea AGA privitoare la revocarea lor din funcție si prin urmare, din interpretarea art. 132 alin.4 din legea nr.31/1990, se poate trage concluzia ca un membru CA nu poate ataca nici hotărârea prin care s-a decis atragerea răspunderii administratorilor Aceasta deoarece un membru CA poate fi revocat pentru neaducerea la indeplinire a mandatului cand se decide acționarea in justiție a administratorilor pentru atragerea răspunderii, mandatul acestora inceteaza de drept (art. 155, alin. (4) L31/1990).

Prin urmare, revocarea unui administrator din funcție este o sancțiune mai ușoara decât decizia de a-l acționa in judecata si presupune, cel mai adesea, o culpa mai mica. Așadar, , dacă persoana cu o culpa mai mica (administratorul revocat) nu poate contesta hotărârea AGA, cu atât mai puțin persoana cu o culpa mai mare (căreia i-a incetat mandatul de drept) poate contesta o astfel de hotărâre.

Instanța de fond in mod corect a considerat ca nu pot fi primite susținerile apelantului vizând promovarea acțiunii in calitate de director general al CN AB SA, cata vreme din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, rezulta ca reclamantul ocupa atat funcția de director general cat si cea de membru in consiliul de administrație al CN AB SA, având calitatea de administrator.

O interpretare contrara ar duce la situația absurda in care dispozițiile art. 132 alin.4 din Legea nr.31/1990 ar putea fi eludate ori de cate ori revocarea ar viza o persoana care deține in acelasi timp, calitatea de director general al societății si calitatea de membru al consiliului de administrație.

De vreme ce administratorul asociat nu are dreptul de a vota în cadrul adunărilor generale in cazul in care administrația sa este pusă în discuție, el nu are dreptul să conteste revocarea sa din funcție și nici numirea noilor administratori sau a directorului general, numirea noilor persoane însărcinate cu conducerea administrativă fiind rezultatul firesc al măsurii revocării.

De asemenea nu pot fi reținute nici susținerile apelantului, potrivit cărora, interdicția reglementata de art.132 alin.4 din Legea nr.31/1990 nu este incidentă in cauza, intrucat textul

de lege vizează interdicția atacării hotărârii AGA referitoare la revocarea din funcție a membrilor CA, iar prin hotărârea AGA atacata s-a dispus încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație, în conformitate cu art. 155 alin.4 din Legea nr.31/1990 și art. 18 alin.22 din actul constitutiv al companiei anexa la H. G. nr. 1208/2009, cele două noțiuni nefiind similare.

Încetarea de drept a mandatelor membrilor CA reprezintă o consecință a declanșării acțiunii în răspundere contra administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate.

Prin hotărârea atacata s-a constatat încălcarea îndatoririlor administratorilor față de societate și s-a decis declanșarea acțiunii în răspundere, urmata de încetarea de drept a mandatelor membrilor CA împrejurare ce echivalează cu revocarea acestora din funcție. Astfel, chiar dacă încetarea mandatului se realizează ca efect al unei hotărâri judecătorești, declanșarea acțiunii în răspunderea administratorilor pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate, releva în mod indubitabil, intenția și voința acționarilor de a-i revoca din funcțiile deținute, pe membrii CA.

În ceea ce privește modificarea considerentelor sentinței apelate, în practica judiciară, s-a decis că numai dispozitivul hotărârii poate fi atacat cu apel, întrucât numai această parte a hotărârii constituie ordinul instanței, cu privire la raportul juridic dedus judecat și este susceptibilă de executare silită.

desi apelantul susține ca menționarea aspectului referitor la aprobarea declanșării acțiunii în răspundere a administratorilor, s-ar fi făcut în baza Raportului Corpului de Control al Ministerului Transporturilor nr.59573/06.05.2014, aspect de natura să-l prejudicieze, nu arata care este natura prejudiciului și modul în care îi este afectat dreptul la apărare, vis-a-vis de aceasta mențiune din considerentele hotărârii apelate.

Fondul Proprietatea S.A. a formulat intampinare și cerere de apel incident, solicitând :

1. respingerea apelului formulat de CNAB: în parte, ca fiind lipsit de interes și în parte, ca fiind nefondat;

2. admiterea apelului incident și schimbarea în parte a hotărârii primei instanțe în sensul analizării tuturor criticilor formulate de FPS împotriva Hotărârii AGA nr. 50/29.05.2015, pentru următoarele motive:

Lipsa de interes a apelului CNAB în ceea ce privește motivele de casare

Singurul motiv de casare invocat de CNAB constă în faptul că prima instanță nu ar fi analizat decât un singur motiv de nulitate din cele cu care a fost investită, respectiv pe acela care privește interpretarea și aplicarea art. 121 din Legea nr. 30/1990 și nu ar fi procedat la analiza celorlalte critici.

Față de aceste motive, solicită instanței de apel să constate că CNAB nu justifică un interes ca instanța de judecată a fondului să analizeze toate motivele de nelegalitate formulate împotriva Hotărârii CNAB nr. 50/29.05.2014 deoarece analiza acestora poate conduce la admiterea acțiunii formulate de reclamantă, ceea ce ar fi în defavoarea CNAB.

Caracterul nefondat al motivelor de schimbare a sentinței apelate

a. în mod corect a reținut prima instanță că adoptarea hotărârii AGA nr. 50/29.05.2015 a avut loc în lipsa întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de art. 121 din legea nr. 31/1990

în cuprinsul informării cuprinsă în înscrisul denumit „convocator” pentru AGA din 28.05.2014 era menționat că este convocată AGA conform art. 121 din Legea nr. 31/1990 și conform art. 15 alin. (10) din Actul constitutiv al CNAB, care reia aceste prevederi.

Din textul acestora se deduce necesitatea îndeplinirii cumulative a două condiții pentru ca aceste articole să fie aplicabile: (a) unanimitatea privind ținerea adunării ad-hoc și

(b) unanimitatea privind conținutul ordinii de zi a adunării ținute „fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei”.

Ținerea AGA în condițiile art. 121 nu vatămă drepturile acționarilor atunci când aceștia sunt de acord cu ținerea ei fără parcurgerea prealabilă a procedurilor de convocare și când sunt de acord cu discutarea anumitor puncte ale ordinii de zi. Ținerea adunării în condițiile art. 121 din Legea nr. 31/1990 presupune ca niciunul din acționari să nu își exprime opoziția față de punctele de pe ordinea de zi ce urmează a fi discutate în concret în adunare și care au fost comunicate anterior. O lipsă de opoziție nu poate fi presupusă cu privire la puncte concrete de pe ordinea de zi care nu au fost niciodată aduse la cunoștința acționarului.

Așadar, dispozițiile art. 121 din Legea nr. 31/1991 permit ținerea unei adunări a acționarilor și luarea unor hotărâri, fără respectarea formalităților de convocare prevăzute de art. 117 din Lege, numai dacă totii acționarii sunt de acord cu ținerea adunării și cu luarea anumitor hotărâri.

În plus, chiar dacă prin absurd această prevedere legală ar fi fost incidentă, în concret aceasta nu a fost respectată deoarece Hotărârea AGA nr. 50/29.05.2014 a fost adoptată în condițiile în care nu au fost prezenți (în sens juridic) niciunul dintre acționari.

Astfel, pentru ca acționarul majoritar - Statul român - să fie „prezent” în sens juridic și să poată exprima o poziție în cadrul AGA, trebuiau îndeplinite cumulativ două condiții: (a) acesta trebuie să fie reprezentat de trei specialiști desemnați conform prevederilor imperative ale art. 7 alin. (3) din HG nr. 1208/2009 și ale art. 14 alin. (2) din Actul constitutiv al CNAB, adoptat prin această hotărâre de Guvern; și (b) mandatele speciale ale acestora trebuiau să fi fost depuse cu cel puțin 48 de ore anterior datei Ținerii adunării, conform art. 125 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 și art. 17 alin. (9) din Actul constitutiv al CNAB. 11

În ceea ce privește susținerile CNAB în sensul că apelanta ar fi fost de acord cu ținerea AGA în condițiile art. 121 din Legea nr. 31/1990 deoarece ar fi trimis în acest sens un mandat de reprezentare în AGA pentru ambele date - 28.05.2014 și 29.05.2014, dacă nu se putea ține adunarea la prima dată, aceste susțineri sunt nefondate

Chiar presupunând că FPS și-ar fi dat acordul pentru ținerea AGA în condițiile art. 121 din Legea nr. 31/1990, acest acord ar fi fost oricum emis numai cu privire la ordinea de zi comunicată prin Convocatorul transmis prin e-mail la data de 29.04.2014, nicidecum cu privire la ordinea de zi extinsă prin votul exclusiv al acționarului majoritar.

Nici apărarea privind incidența art. 155 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 nu este fondată. Conform acestei prevederi legale, „(C)ând adunarea generală decide cu privire la situația financiară anuală, poate lua o hotărâre referitoare la răspunderea administratorilor sau directorilor, respectiv a membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, chiar dacă această problemă nu figurează pe ordinea de zi. ”n

O astfel de apărare nu poate fi primită deoarece: (a) excepția prevăzută de art. 155 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 trebuie interpretată în conexiune cu art. 117 din Legea nr. 31/1990, în sensul că suplimentarea ad-hoc a ordinii de zi poate fi efectuată numai în condițiile în care adunarea este legal convocată; (b) chiar acceptând, prin absurd, că și în ipoteza unei AGA nelegal convocate legea ar fi permis luarea unei hotărâri privind răspunderea membrilor CA, totuși numirea unor noi membri ai consiliului de administrație nu putea face obiectul acestei extinderi a ordinii de zi; lipsa identificării exprese a noilor administratori propuși, însoțită de informații completatoare, atrage nulitatea absolută a convocatorului și deci a Hotărârii AGA.

b. Valoarea cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de avocat nu este vădit disproporționată

O primă apărare privește inadmisibilitatea formulării unei cereri de reducere a cheltuielilor de judecată direct în apel. În etapa fondului, prima instanță nu a pus în discuție

din oficiu măsura reducerii valorii cheltuielilor și nici pârâta CNAB nu a formulat o asemenea cerere. În acest context, prima instanță nu putea analiza posibilitatea reducerii cheltuielilor. Prin urmare, soluția primei instanțe nu poate fi criticată de CNAB direct în apel.

În subsidiar, se arată că suma de 37.300 lei nu reprezintă o valoare vădit disproporționată în raport cu valoarea, cu complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat. Simplul fapt că în cauză nu s-au administrat probe precum interogatoriul sau expertiza tehnică nu poate avea semnificația unei activități reduse a avocatului. În cauza avocatul a fost prezent la fiecare termen de judecată, a analizat toate înscrisurile relevante, a cercetat jurisprudența în materie și a prezentat-o primei instanțe și a redactat ample concluzii scrise.

Mai mult, prezenta cauza nu a avut o complexitate redusă.

În ce privește apelul incident, apelanta solicită instanței să constate că în mod greșit prima instanță a lăsat neanalizate cele mai multe dintre criticile formulate de FPS, mărginindu-se să rețină că în condițiile în care primul motiv de nulitate invocat este admis, nu ar mai fi necesar să fie analizate și celelalte motive de nulitate.

FPS solicită să fie analizate și celelalte motive de nulitate în ipoteza în care ar fi admis apelul principal formulat de CNAB, și anume:

a. Prevederile imperative ale art. 117 din legea nr. 31/1990 și ale art. 41 - 43 din oug nr. 109/2011 au fost încălcate

Din moment ce condițiile prevăzute de art. 121 din Legea nr. 31/1990 privind ținerea AGA fără respectarea procedurilor de convocare nu erau îndeplinite, rezultă că pentru ca Hotărârea AGA nr. 50/29.05.2014 să fie legală, aceasta ar fi trebuit să fie adoptată cu respectarea art. 117 din Legea nr. 31 /1990.

Potrivit art. 41 alin. (1) din OUG nr. 109/2011 „(C)u cel puțin 30 de zile înainte de data adunării generale și până la data desfășurării acesteia, întreprinderile publice-societăți comerciale trebuie să publice pe pagina proprie de internet convocatorul adunării, precum și documentele care urmează a fi prezentate acționarilor în cadrul adunării generale a acționarilor. Dispozițiile art. 117 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.” Legiuitorul a înțeles să față trimitere numai la dispozițiile art. 117 din Legea nr. 31/1990, nu și la cele ale art. 121.

Potrivit dispozițiilor art. 117 alin. (3) din Legea nr. 31 /1990 (preluate și în Actul constitutiv al CNAB la art. 15 alin. (5)), convocatorul trebuie să întrunească cerința dublei publicări, în Monitorul Oficial și într-un ziar de largă circulație, și în plus să fie publicat pe pagina de internet a societății, împreună cu documentele care urmează a fi prezentate acționarilor în cadrul AGA, conform art. 41 alin. (1) din OUG nr. 109/2011. Aceste cerințe nu reprezintă simple posibilități cu caracter alternativ, ci obligații cumulative, așa cum au reținut și instanțele naționale, inclusiv în litigii între Fondul Proprietatea și CNAB.

CNAB nu a comunicat convocatorul în niciuna dintre aceste modalități și nici cu respectarea termenului imperativ de 30 de zile impus de prevederile art. 117 din Legea nr. 31/1990 și reiterat de Actul constitutiv al CNAB. astfel că nu a îndeplinit nicio formalitate de publicitate cu privire la acesta.

De asemenea, înscrisul numit „Convocator” nu îndeplinește cerințele pentru a fi calificat ca o convocare pentru AGA din 29.05.2014. Astfel, acesta prevede că AGA este convocată în condițiile art. 121, deși acest articol prevede ținerea AGA fără convocare prealabilă. În afară de conținutul său nereglementar, acesta a fost transmis prin e-mail fără a avea atașată o semnătură electronică extinsă, și oricum nu a fost comunicat cu minim 30 de zile înainte de ținerea adunării. Participarea la AGA din 28.05.2014, nestatutară, nu poate acoperi viciile de nulitate absolută ce afectează AGA din 29.05.2014.

b. Prevederile imperative ale OUG nr. 109/2011 privind procedura de numire a membrilor consiliului de administrație au fost încălcate

Noii membrii ai Consiliului de Administrație au fost numiți în mod ilegal întrucât nu s-a respectat procedura de evaluare și selecție prevăzută de art. 60 coroborat cu art. 29 din OUG nr. 109/2011.

c. Structura aprobată pentru noul consiliu de administrație este contrară prevederilor imperative ale legii

Potrivit dispozițiilor art. 137 din Legea nr. 31 /1990 și art. 18 din actul constitutiv al CNAB, Consiliul de administrație trebuie să fie format din 7 administratori. Stipularea obligatorie a unui număr impar al acestora este necesară pentru a asigura evitarea unor situații de blocare a activității CNAB prin neîntrunirea consensului, un număr impar asigurând întotdeauna o majoritate.

După cum se poate constata din cuprinsul hotărârii AGA au fost numite 6 persoane ca membri provizorii ai Consiliului de administrație al CNAB. .

d. Persoana desemnată prin hotărârea AGA Nr. 50/29.05.2014 pentru exercițiul acțiunii în angajarea răspunderii administratorilor nu poate reprezenta în mod legal CNAB.

Numirea dnei Adriana Georgescu, consilier juridic al Ministerului Transporturilor, autoritate publică tutelară a CNAB, pentru a exercita acțiunea în angajarea răspunderii administratorilor este legală pentru următoarele motive:

în primul rând, pentru ca un mandat să poată produce efecte juridice, trebuie ca acesta să fie valabil. în cazul de față, cum Hotărârea AGA este nelegală pentru motivele anterior expuse, nici nu poate la rândul său să conducă la valabilitatea mandatului acordat dnei. Adriana Georgescu.

în al doilea rând, potrivit art. 84 din NCPC, persoana juridică poate fi reprezentantă în fața instanțelor numai prin consilier juridic sau avocat, în condițiile legii. Legea nr. 514/2003 care reglementează organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic stabilește că un consilier juridic desfășoară activitate numai în folosul autorității sau instituției publice în serviciul căreia se află ori a persoanei juridice cu care are raporturi de muncă. A se vedea în acest sens dispozițiile art. 1 și art. 4 din lege.

Data fiind calitatea dnei Adriana Georgescu de consilier juridic al Ministerului Transporturilor, autoritate publică tutelară a CNAB, aceasta poate reprezenta în mod valabil doar pe Ministerul Transporturilor, nu și pe CNAB în formularea acțiunii în atragerea răspunderii administratorilor. Mandatul primit prin Hotărârea AGA contestată nu poate adăuga la lege, pentru a extinde limitele exercitării profesiei de consilier juridic.

Conform art. 14 din Legea nr. 514/2003, consilierul juridic este obligat ca, în concluziile orale sau scrise, să susțină cu demnitate și competență drepturile și interesele legitime ale autorității sau persoanei juridice pe care o reprezintă. Așadar, dna Adriana Georgescu în exercitarea mandatului primit are obligația de a susține interesele Ministerului Transporturilor, autoritate publică tutelară a CNAB, deși o acțiune în atragerea răspunderii administratorilor trebuie să fie exercitată în interesul CNAB și nu a acționarului majoritar.

e. Prin hotărârea AGA nu se putea mandata consiliul de administrație să numească directorul general

Potrivit art. 20 alin. (1) din Actul constitutiv al CNAB, „pe perioada în care statul este acționar majoritar, directorul sperai este numit și revocat din funcție prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii”.

Prin urmare, dat fiind faptul că Statul român este acționarul majoritar al CNAB, deținând 80% din capitalul social, competența de a numi Directorul general al CNAB revine Ministrului Transporturilor și nu Consiliului de administrație.

Este cert că, dacă numirea directorului general nu intră în competența Adunării generale, aceasta nu poate în mod valabil mandata Consiliul de administrație să desemneze un director general interimar.

Apelanta Fondul Proprietatea S.A. a formulat apel împotriva Sentinței civile nr. 248/27.01.2015 pronunțată de Tribunalul solicitând:

1. admiterea apelului.
2. înlăturarea următoarelor considerente:
 - a) a celor de la pag. 24 potrivit cu care în data de 29.05.2014 s-a prezentat la Adunare doar reprezentantul Statului Roman prin Ministerul Transporturilor;
 - b) a celor de la pag.26 potrivit cu care nu se mai impune analizarea celorlate critici formulate împotriva Hotărârii AGA nr. 50/29.05.2014;
3. înlocuirea acestora cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul sentinței apelate.

Solicită obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

Apelanta a formulat următoarele motive de apel:

- a. Hotărârea primei instanțe conține constatări de fapt ce prejudiciază partea

La pag. 24, prima instanță reține în descrierea situației de fapt că la data de 29.05.2014 s-ar fi prezentat în cadrul Adunării generale a acționarilor reprezentantul acționarului Statul Român, ceea ce este contrar realității.

Astfel, FPS a argumentat în fața primei instanțe faptul că Hotărârea AGA a fost luat în lipsa tuturor acționarilor, respectiv niciunul dintre acționari nu a fost prezent.

Astfel, pentru ca acționarul majoritar - Statul român - să fie „prezent” în sens juridic și să poată exprima o poziție în cadrul AGA, trebuiau îndeplinite cumulativ două condiții:

- a) acesta trebuie să fie reprezentat de trei specialiști desemnați conform prevederilor imperative ale art. 7 alin. (3) din HG nr. 1208/2009 și ale art. 14 alin. (2) din Actul constitutiv al CNAB, adoptat prin această hotărâre de Guvern; și

- b) mandatele speciale ale acestora trebuiau să fi fost depuse cu cel puțin 48 de ore anterior datei ținerii adunării, conform art. 125 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 și art. 17 alin. (9) din Actul constitutiv al CNAB.

În concret, însă, mandatul special al reprezentanților Statului - 2 specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor - a fost înregistrat la Secretariatul General al CNAB sub nr. 2038/28.05.2014, ora 11.50, în condițiile în care ședința AGA începuse la ora 11.15, așa cum rezultă din Procesul Verbal al AGA din 28.05.2014 (Anexa 4 la cererea de chemare în judecată). Mai mult, procura specială a specialistului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice nici măcar nu a fost depusă și acest specialist nici măcar nu a fost indicat. Instanța va avea în vedere și faptul că în practica societății, Statul a fost reprezentat în adunările generale ale acționarilor prin specialiști și nu prin Ministrul Transporturilor. A se vedea în acest sens Hotărârile de aprobare a situațiilor financiare din anii 2011, 2012 și 2013, înscrisuri depuse în fața primei instanțe la termenul din data de 04.11.2014.

În plus, mandatul specialistului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice nici măcar nu a fost depus.

În aceste condiții, și dacă Statul român s-ar fi prezentat la cea de-a doua adunare (ar fi fost reprezentat de 3 specialiști, conform prevederilor Actului constitutiv și conform HG nr. 1208/2009), nedepunerea mandatelor speciale de reprezentare și vot cu cel puțin 48 de ore înainte de data ținerii adunării oricum ar fi fost sancționată cu pierderea exercițiului dreptului de vot în acea adunare.

Ca urmare, nicio hotărâre a AGA nu ar fi putut fi adoptată legal în AGA din 29.05.2014 pe de o parte, deoarece Statul român nu a fost prezent la acea adunare din punct de vedere legal, iar pe de altă parte deoarece, și dacă instanța ar reține că acesta ar fi fost prezent, acesta tot nu și-ar fi putut exercita dreptul de vot, deoarece fuseseră încălcate prevederile art. 125 alin. (3) din Legea nr. 31/1990.

Cu privire la aceste aspecte, CNAB a susținut în fața primei instanțe că nu ar mai fi fost necesară mandatarea unor specialiști și depunerea procurilor speciale ale acestora din

moment ce la AGA a participat însuși Ministrul Transporturilor, reprezentantul legal al Statului român

Caracterul nefondat al acestor susțineri rezultă din dispozițiile art. 7 alin. (3) din HG nr. 1208/2009 și ale art. 14 alin. (2) din Actul constitutiv al CNAB. Aceste texte nu prevăd doar posibilitatea Ministerului Transporturilor la desemnarea a 2 specialiști din cadrul acestei instituții și a unuia din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, ci instituie obligativitatea reprezentării Statului în această manieră. Dispozițiile legale citate sunt imperative, iar încălcarea acestora se sancționează cu nulitatea absolută.

În ceea ce privește reprezentarea acționarului majoritar de către Ministrul transporturilor, CNAB a mai susținut că, potrivit art. 5 alin. (3) din HG nr. 24/2013, Ministrul transporturilor reprezintă Ministerul în raporturile cu celelalte ministere, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoane fizice și juridice din țară și străinătate, iar în aplicarea acestor dispoziții, prezența personală a Ministrului transporturilor era suficientă, acesta neavând nevoie de împuternicire sau procură.

Acest raționament este eronat, căci Ministrul transporturilor personal reprezintă Ministerul față de terți, or, în cauză, se pune problema reprezentării Statului român în AGA și nu reprezentarea Ministerului Transporturilor; potrivit art. 14 alin. (2) din Actul constitutiv al întintatei, pe perioada cât statul român deține acțiuni ale societății, acesta va desemna în cadrul AGA 2 specialiști din cadrul Ministerului transporturilor și un specialist din cadrul Ministerului Finanțelor Publice; așadar, prezența personală a Ministrului Transporturilor nu îndeplinește condițiile Actului constitutiv; în acest context, nu se aplica nici art. 132 alin. (1) din Legea nr. 31/1991 întrucât, potrivit acestui text, numai hotărârile AGA luate în limitele legii sau ale actului constitutiv sunt obligatorii pentru acționarii care nu au luat parte la AGA; dispozițiile art. 125 alin. (3) din Legea nr. 31/1991 sancționează cu pierderea exercițiului dreptului de vot nedepunerea procurilor în original cu 48 de ore înainte de adunare; cum Statul român nu a depus aceste procuri conform textului invocat, rezultă că a operat de drept sancțiunea pierderii exercițiului dreptului de vot, ceea ce are ca efect lipsa de validitate a Hotărârii AGA nr. 50/29.05.2014

În plus, conform art. 84 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 161/2003, Ministrul Transporturilor, ca membru al Guvernului este incompatibil să dețină calitatea de președinte al AGA pentru societățile organizate în baza Legii nr. 31/1990 și calitatea de reprezentant al Statului în adunările generale ale societăților reglementate de Legea nr. 31/1990.

Reținerea de către prima instanță a faptului că reprezentantul acționarului Statul Român a fost prezent la Adunare o prejudiciază pentru că această constatare a fost reținută în lipsa analizării criticilor acestei apelante, în mod concret.

b. Hotărârea primei instanțe conține considerente greșite:

Considerentul greșit este acela de la pag. 26 din sentința apelată potrivit cu care nu se mai impune analiza celorlalte critici formulate de FPS a împotriva Hotărârii AGA nr. 50/29.05.2014.

Acesta este greșit deoarece instanța trebuie să se pronunțe asupra tuturor motivelor de nelegalitate cu care a fost investită, conform art. 22 alin. (6) NCPC.

Se impune înlăturarea considerentului greșit cu considerentele proprii privind motivele de nulitate neanalizate de prima instanță

Motivele neanalizate de instanță sunt următoarele și au fost detaliate în cuprinsului apelului incident formulat de aceeași parte.:

- Prevederile imperative ale art. 117 din Legea nr. 31/1990 și ale art. 41 -43 din OUG nr. 109/2011 au fost încălcate

- Prevederile imperative ale OUG nr. 109/2011 privind procedura de

- Structura aprobată pentru noul consiliu de administrație este contrară prevederilor imperative ale legii.

- Persoana desemnată prin Hotărârea AGA nr.50/2014 pentru exercițiul în angajarea răspunderii administratorilor nu poate reprezenta în mod legal CNAB
- Prin Hotărârea AGA nu se putea mandata Consiliul de Administrație să numească Directorul general.

Intimata COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI a formulat întâmpinare la apelul incident și la apelul principal formulat de către FPS solicitând respingerea acestuia pentru următoarele motive:

Referitor la motivele de apel ale apelantei, în ceea ce privește modificarea considerentelor sentinței apelate, în practica judiciară, s-a decis că numai dispozitivul hotărârii poate fi atacat cu apel întrucât numai această parte a hotărârii constituie ordinul instanței, cu privire la raportul juridic dedus judecății și este susceptibilă de executare silită, fiind inadmisibilă astfel, atacarea considerentelor hotărârii.

De asemenea, desi apelanta isi prezintă argumentele pentru care a inteles sa atace cu apel sentința în cauza, cu toate acestea, raportat la obiectul cererii de apel, nu arata care este natura prejudiciului suferit și modul în care îi sunt afectate drepturile, vis-a-vis de mențiunile din considerentele hotărârii apelate.

În ceea ce privește criticile aduse de către apelanta faptului că, instanța de fond nu a analizat toate motivele de nelegalitate, considera că acest aspect ar fi trebuit tratat și analizat ca o critica a dispozitivului hotărârii, prin prisma unui posibil motiv de casare și nu prin prisma modificării considerentelor hotărârii apelate.

Având în vedere cele menționate anterior, intimata a invocat, în raport cu apelul formulat împotriva considerentelor hotărârii, excepția inadmisibilității apelului, raportat la argumentația prezentată.

Cu referire la susținerile privind nerespectarea prevederilor OUG nr.109/2011 privind ordonanța corporativă din punct de vedere a numirii noului Consiliu de Administrație

Numirea noilor membri ai Consiliului de Administrație s-a realizat în mod provizoriu, până la desemnarea unor noi membri în urma procedurii de selecție conform OUG nr.109/2011.

Raționamentul a fost acela că, ținând seama de perioada de timp necesară demarării procedurii de selecție prevăzută de OUG nr.109/2011, era necesar a se numi un Consiliu de Administrație provizoriu întrucât compania nu putea funcționa în lipsa unui Consiliu de Administrație în perioada cuprinsă între suspendarea mandatelor membrilor CA și finalizarea procedurii de selecție potrivit OUG nr. 109/2011.

Mai mult decât atât, în mandatul acționarului majoritar pentru ședința AGA nr.1 128/28.05.2014, la punctul g al acestuia, se menționează faptul că acesta Ministerul Transporturilor ar urma să aprobe numirea persoanei desemnate de către acționarul minoritar.

Fondul Proprietatea, în cazul în care, aceasta din urmă ar face o asemenea desemnare în cadrul ședinței AGA. Bineînțeles că și numirea acestui membru ar fi fost provizorie, ca și în cazul celorlalți, până la finalizarea procedurii de selecție prevăzute de OUG nr. 109/2011.

În ceea ce privește presupusa nereprezentare legală a acționarului Ministerul Transporturilor:

Conform dispozițiilor art. 5 alin. (3) din H.G. nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, „Ministrul transporturilor reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte ministere, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate.”

La ședința AGA din data de 29.05.2014 s-a prezentat personal Ministrul Transporturilor în persoana D-lui Dan Coman Sova, care în calitate sa de ministru reprezentant al Guvernului României nu mai avea nevoia de împuternicire sau procura pentru a reprezenta Statul Roman în calitate de acționar majoritar al CNAB SA.

Hotărârea AGA nr.50/29.05.2014 este semnată personal de către Ministrul Transporturilor, care a reprezentat personal Statul Roman în calitate de acționar majoritar al CNAB SA ce deține 80% din acțiunile companiei, lucru care face ca aceasta să fie opozabilă și celorlalți acționari chiar dacă aceștia nu au fost prezenți la ședința AGA, în acest sens fiind și prevederile art. 132.-(1) din Legea nr. 31/1990.

Astfel susținerile reclamantului în ceea ce privește aplicabilitatea art. 125, alin (3) din Legea nr. 31/1990 sunt nesustinite atât vreme ce Statul Roman a fost reprezentat personal de către Ministrul Transporturilor în exercițiu care a semnat și stampilat hotărârea.

În privința dreptului de reprezentare al dnei Adriana Georgescu în exercitarea acțiunii împotriva administratorilor și directorului general

Referitor la faptul că "numai mandatarul avocat poate pune concluzii pentru un client", aceasta se referă numai la eventualitatea redactării cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, ceea ce nu este cazul în speța de față, fiind în etapa procesuală a fondului unei cereri de intervenție.

Coroborând cele două texte de lege, cu faptul că persoana desemnată să exercite acțiunea împotriva administratorilor și directorului general, respectiv dna Adriana Georgescu are calitatea de consilier juridic, intimată considera mandatul acordat acesteia valabil și în consecință nu există motive pentru ca acesta să nu poate fi dus la îndeplinire.

Problema reală și care crează un discomfort vădit apelantei este reprezentată de concluziile raportului corpului de control al Ministerului Transporturilor nr.59573/06.05.2014, concluzii care au determinat decizia demarării acțiunii privind atragerea răspunderii membrilor fostului Consiliu de Administrație.

Dintr-o altă perspectivă, acționarul majoritar, observând concluziile raportului corpului de control al Ministerului Transporturilor nr.59573/06.05.2014, nu avea altă posibilitate decât să aprobe:

- declanșarea acțiunii în răspundere contra administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate;

- încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație, în conformitate cu art. 155 alin.4 din Legea nr.31/1990 și art. 18 alin.22 din actul constitutiv al companiei anexa la H.G. nr. 1208/2009,

- suspendarea de drept a mandatului directorului general, respectiv contractul de mandat nr.2419/21.05.2013;

- numirea noilor membri provizorii ai Consiliului de Administrație, până la desemnarea unor noi membri în urma procedurii de selecție prevăzută de OUG nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice;

Apelanta nu contestă practic conținutul Hotărârii AGA nr. 50/29.05.2014, ci își exprimă doar nemulțumirea cu privire la încetarea mandatelor administratorilor și atragerea răspunderii lor pentru daune aduse societății.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității declarării apelului de către FPS împotriva considerentelor sentinței apelate, Curtea notează că excepția a fost respinsă de Curtea la termenul de judecată din data de 10.11.2015, raportat la prevederile art. 461 N.C.P.C.

Asupra apelurilor:

Cu privire la apelul declarat de reclamantul Liviu Radu, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 132 din Legea nr.31/1990, *(1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii sau actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.*

(2) Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a

IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței.

(3) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată.

(4) Membrii consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere, nu pot ataca hotărârea adunării generale privitoare la revocarea lor din funcție.

Potrivit art. 155 din Legea nr.31/1990, 1) *Acțiunea în răspundere contra fondatorilor, administratorilor, directorilor, respectiv a membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, precum și a cenzorilor sau auditorilor financiari, pentru daune cauzate societății de aceștia prin încălcarea îndatoririlor lor față de societate, aparține adunării generale, care va decide cu majoritatea prevăzută la art. 112.*

(2) Adunarea generală desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

(3) Când adunarea generală decide cu privire la situația financiară anuală, poate lua o hotărâre referitoare la răspunderea administratorilor sau directorilor, respectiv a membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, chiar dacă această problemă nu figurează pe ordinea de zi.

(4) Dacă adunarea generală decide să pornească acțiune în răspundere contra administratorilor, respectiv a membrilor directoratului, mandatul acestora încetează de drept de la data adoptării hotărârii și adunarea generală, respectiv consiliul de supraveghere, va proceda la înlocuirea lor.

(5) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Curtea reține că reclamantul Liviu Radu deținea la data de 29.05.2014 funcția de membru în Consiliul de Administrație al Companiei Naționale Aeroporturi București SA, având calitatea de administrator și figurând ca și persoana împuternicită să reprezinte compania.

Prin hotărârea nr. 50/29.05.2014 a AGA Companiei Naționale Aeroporturi București SA s-au aprobat, printre altele, declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate și încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație, în conformitate cu art. 155 alin. 4 din Legea nr.31/1990, 18 și art. 22 din actul constitutiv al companiei - anexă la H.G. nr.1208/2009.

Potrivit dispozițiilor art. 132 alin. 4 din Legea nr. 31/1990 membrii consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere, nu pot ataca hotărârea adunării generale privitoare la revocarea lor din funcție.

Prin hotărârea atacată s-a constatat încălcarea îndatoririlor administratorilor față de societate și s-a decis declanșarea acțiunii în răspundere urmată de încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație.

În această situație se poate admite că art. 132 din lege interzice administratorilor să atace hotărârea AGA privind acțiunea în răspundere față de faptul că acțiunea în răspundere înseamnă de plin drept încetarea funcției de administrator, efect pe care îl are și revocarea din funcție.

Revocarea administratorului este o formă de răspundere a administratorului, o sancțiune aplicată de către adunarea generală în cazul constatării îndatoririlor administratorului.

Același caracter de sancțiune al revocării administratorului se regăsește și în cazul în care această măsură este luată în cadrul unei adunări generale în care se decide declanșarea acțiunii în răspundere contra administratorului.

Așadar, având în vedere temeiurile unor asemenea decizii ale adunării generale în ce privește revocarea administratorilor și cea privind declanșarea acțiunii în răspundere, precum

si având in vedere organul care adoptă aceste decizii-adunarea generală, - precum si efectele unor asemenea măsuri- încetarea mandatului- se poate concluziona că cele două instituții au același regim juridic in ce privește lipsa calității procesuale active a administratorului de a ataca o asemenea hotărâre in care este pusă in discuție indeplinirea mandatului acordat.

Revocarea din funcție a administratorului are ca efect încetarea mandatului, iar revocabilitatea mandatului, implicit a funcției de administrator, este de esența mandatului.

In paralel, art. 155 din lege stipulează că dacă adunarea generală decide să pornească acțiune în răspundere contra administratorilor, respectiv a membrilor directoratului, mandatul acestora încetează de drept de la data adoptării hotărârii.

Faptul că in cuprinsul celor două texte de lege, art. 132 alin.4 si art. 155 din Legea nr. 31/1990 se regăsesc două noțiuni „revocare” și „încetare de drept” nu implică deosebire intre cele două instituții juridice analizate- revocarea administratorului si acțiunea în răspundere contra acestuia, câtă vreme, efectele sunt același, si anume, încetarea mandatului, neavând, in acest context, al soluției pronunțate, relevanță, faptul că, in cazul deciderii promovării acțiunii în răspundere, mandatul administratorului încetează de drept pentru că și in cazul revocării de funcție, se produce același efect, încetarea mandatului.

Revocarea este o modalitate de încetare a contractului de mandat conform art. 2031-art. 2033 NCod civil

Asa cum s-a arătat anterior, in cazul revocării înainte de expirarea mandatului, acesta presupune, în majoritatea cazurilor, o formă de răspundere si o sancțiune aplicată administratorului de către adunarea generală, ca și in cazul in care se adoptă decizia cu privire la declanșarea acțiunii în răspundere.

In concluzie, se vor respinge criticile susținute pe analiza comparativă a celor două texte de lege, art. 132 alin.4 si art. 155 **din Legea nr. 31/1990.**

In cazul in care revocarea ar fi abuzivă administratorul revocat are doar dreptul la daune-interese din partea societății pentru prejudiciul cauzat prin revocarea intempestivă sau făcută fără temei potrivit art. 137/1 din Legea nr.31/1990.

In ce privește argumentul apelantului că, administratorul poate ataca orice hotărâre, cu exceptia celei prin care se decide revocarea din funcție, Curtea are in vedere faptul că, in speță, in cadrul adunării generale contestate toate hotărârile adoptate au fost luate in contextul declanșării acțiunii în răspundere contra administratorului si directorului general pentru daune, fiind o consecință a acestei hotărâri cu caracter principal, care a avut ca efect si adoptarea celorlalte hotărârri in temeiul art. 155 din lege (desemnarea persoanei care să exercite acțiunea in justiție, încetarea de drept a mandatelor membrilor consiliului de administratie, suspendarea de drept a directorului general Liviu Radu, numirea membrilor provizorii ai CA).

Pentru motivele relevate in cadrul analizei comparative a celor două instituții, cu aceeași finalitate, din care a decurs concluzia că interdicție prevăzută la art. 132 alin.4 din lege se aplică și in cazul incidenței art. 155 din lege, Curtea va respinge si criticile intemeiate pe prevederile art. 10 Noul Cod civil, referitoare la interzicerea analogiei.

Cu privire la argumentele de netemeinicie ale soluției privind admiterea excepției lipsei calității procesuale active, in ce privește critica referitoare la faptul că interdicția prevăzută de art. 132 alin.4 din legea nr.31/1990 este aplicabilă doar in ce privește decizia propriu-zisă a revocării din funcție a administratorilor, nu și in cazul in care se invocă aspecte de nelegalitate a hotărârii respective, cum ar fi elementele de procedura, de forma/cvorum/vot ale Hotărârii AGA CNAB nr.50/29.05.2014, Curtea arată că, dacă administratorii au fost revocați cu încălcarea legii, a actului constitutiv sau a prevederilor contractului de administrare, acestia vor putea introduce o acțiune în răspundere civilă contra societății și nu să atace hotărârea AGA pentru că aceasta se opune prevederilor art. 132 alin.4 din lege.

Deși apelantul susține că nu a criticat hotărârea sub aspectul deciziei privind acționarea sa in răspundere si că nu a invocat motive care tin de caracterul justificat sau nejustificat al

deciziei, Curtea arată că, având în vedere natura hotărârii atacate și anume adoptarea deciziei în sensul art. 155 din lege, finalitatea și interesul demersului sunt aceleași, anularea acestei decizii de declanșare a unei acțiuni împotriva sa pentru care deține un interes personal, dar care se opune reglementării exprese din art. 132 alin.4 din lege.

O asemenea hotărâre, care pune în discuție modul de executare a mandatului de administrator, este de natură să-l prejudicieze, iar modul în care acesta a înțeles să o combată este prezenta acțiune în anulare, indiferent de motivele pe care le-a arătat în cuprinsul cererii sale conexe.

Cu privire la argumentul reluat că apelantul are calitate să atace orice alte hotărâri care nu privesc revocarea sa din funcție, Curtea face trimitere la considerentele deja reținute în analiza motivelor de apel precedente, în considerarea faptului că, odată stabilit că acesta nu are calitate de a promova acțiune în anulare nici în condițiile art. 155 din lege, toate celelalte hotărâri adoptate sunt întemeiate pe același fundament, acțiunea în răspundere contra sa.

În ce privește faptul că apelantul deține și funcția de director și, prin urmare, interdicția prevăzută la art. 132 alin.4 din lege nu îi este aplicabilă, Curtea constată că, deși legea nu prevede expres, pentru identitate de rațiune cu cele prevăzute în art. 132 alin.4, nici directorii nu ar putea să atace hotărârea adunării generale de revocare, prin raportare și la prevederile art. 153/2 alin.4 din lege.

Și în acest caz, potrivit art. 153/2 alin.4 teza a II-a din lege, *Dacă revocarea lor survine fără justă cauză, membrii directoratului sunt îndreptățiți la plata unor daune-interese*, nu și la atacarea hotărârii în cauză.

Chiar dacă art.155 alin. 5 are în vedere suspendarea de drept din funcția de director nu există nici un argument logic de natură să permită directorului să atace hotărârea privind suspendarea de drept, câtă vreme voința legiuitorului a fost aceea ca cel prejudiciat să aibă la îndemână doar acțiunea privind plata unor daune-interese, nu și atacarea acelei hotărâri care pune în discuție modul de exercitare a mandatului de administrator sau de director.

În ce privește soluționarea cererii conexe și cerința analizării de către Curte a tuturor motivelor invocate în cerere, Curtea arată că, din moment ce a statuat cu privire la faptul că apelantul Liviu Radu nu are calitate procesuală în cauză, nu va analiza motivele ce țin de fondul cererii sale, raportat la dispozițiile art. 248 NCPC.

În ce privește motivul de apel referitor la considerentele hotărârii în sensul că, la pagina 24 din sentință, s-a reținut, în mod greșit, că declanșarea acțiunii în răspundere a administratorului și directorului general a avut la bază și Raportul Corpului de control al Ministerului Transporturilor nr.59573/06.05.2014, Curtea notează că, deși e adevărat că în cuprinsul Hotărârii AGA, la punctul 1.A nu s-a menționat acest raport, în cauză nu se reține ipoteza prevăzută de art. 461 alin.1 NCPC.

Considerentele care pot face obiectul căii de atac reglementate de art. 461 alin.1 NCPC sunt cele care conțin justificarea soluției adoptate sau care conțin o soluție adoptată pe cale incidentală cu privire la un aspect dedus judecării care a fost supus dezbaterii contradictorii a părții, ceea ce nu se regăsește în speță.

Procedura prevăzută de art. 461 alin.2 NCPC nu se referă la acele erori nesemnificative în adoptarea și justificarea soluției.

Pe de altă parte, posibilitatea atacării considerentelor este permisă doar în ipoteza analizării situației de fapt a cauzei, or, în speță, controlul judiciar a vizat soluția adoptată în privința apelantului Liviu Radu și anume calitatea procesuală activă de a ataca Hotărârea AGA în speță.

În consecință, pentru toate motivele arătate, Curtea va constata apelul formulat de apelantul Liviu Radu nefondat, urmând a-l respinge conform art. 480 alin.1 NCPC.

Cu privire la apelului declarat de CNAB, Curtea constată următoarele:

Cu titlu prealabil, Curtea constand ca apelanta CNAB a declarat că nu mai susține motivul de apel vizând faptul că instanța de fond a analizat un singur motiv de nulitate absoluta invocat de către intimata reclamanta, nesocotind astfel prevederile legale aplicabile in materie care instituie obligația instanței de a analiza și a se pronunța asupra a tot ceea ce s-a cerut, nu va mai analiza acest motiv de apel.

Din actele și lucrările dosarului, Curtea reține că la data de 28.04.2014, Consiliul de Administrație al Companiei Naționale Aeroporturi București SA a transmis acționarilor companiei – Statul Român prin Ministerul Transporturilor și Fondul Proprietatea - convocatorul pentru ținerea Adunării Generale a Extraordinare a Acționarilor in data de 28.05.2014, la sediul companiei, cu următoarea ordine de zi:

- supunerea spre aprobare a raportului BETB 140/28.04.2014, privind aprobarea situațiilor financiare la 31.12.2013 la CN AB SA;

- supunerea spre aprobare a raportului BETB 141/28.04.2014, privind propunerile pentru repartizarea profitului realizat in anul 2013;

În cuprinsul convocatorului s-au menționat faptul că, în măsura în care nu se întrunește cvorumul cerut de art. 121 din Legea nr.31/1990, AGEA va fi convocată la data de 29.05.2014, ora 10, la sediul companiei, cu aceeași ordine de zi, precum și obligația de a depune procurile speciale de reprezentare în original la sediul companiei cu 48 de ore înainte de data ținerii adunării.

În data de 28.05.2014 AGEA nu s-a ținut din lipsa cvorumului constatându-se că împuternicirea pentru reprezentantul Statului Român prin Ministerul Transportului nu a depusă cu respectarea termenului de 48 de ore. Așadar ținerea adunării a fost reprogramata, conform convocatorului anterior menționat a doua zi, in data de 29.05.2014, ora 10, la sediul companiei.

În data de 29.05.2014 s-a consemnat că s-a prezentat doar reprezentantul Statului Român prin Ministerul Transportului care a constatat faptul că Președintele CA nu a prezentat in original mandatul pentru reprezentare in AGEA, motiv pentru care Președinte AGEA a fost desemnat domnul Dan Coman Sova - Ministrul Transporturilor în funcție.

Ulterior, ședința a fost declarată statutară și a fost aprobată ordinea de zi. În urma dezbaterii punctului 1 de pe ordinea de zi vizând situația financiară aferentă anului 2013, în temeiul art. 130 și art.155 din Legea nr.31/1990, s-a aprobat declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate.

Astfel, Adunarea Generala a Acționarilor a aprobat:

- declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate;

- desemnarea doamnei Adriana Georgescu, având funcția de consilier juridic în cadrul Ministerului Transporturilor, ca persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție;

- încetarea de drept a mandatelor membrilor Consiliului de Administrație, în conformitate cu art. 155 alin. 4 din Legea nr.31/1990, art. 18 și art. 22 din actul constitutiv al companiei - anexă la H.G. nr.1208/2009, suspendarea de drept a mandatului directorului general, respectiv contractul de mandat nr.2419/21.05.2013;

- numirea noilor membri provizorii ai Consiliului de Administrație, până la desemnarea unor noi membri în urma procedurii de selecție prevăzută de OUG nr. 109/2011 privind guvernanta corporativa a întreprinderilor publice;

- forma și conținutul contractului de mandat ce urmează a fi încheiat între CN AB SA și membrii provizorii ai CA;

- desemnarea domnului Nica Adrian Nicușor, reprezentantul Ministerului Transporturilor in AGEA, pentru semnarea contractelor de mandat ce se vor încheia cu membrii provizorii ai CA;

- forma și conținutul contractului de mandat ce urmează a fi încheiat între CN AB SA și directorul interimar al companiei;
- respingerea propunerii de aprobare a raportului BETB 140/28.04.2014, privind aprobarea situațiilor financiare la 31.12.2013 la CN AB SA;
- respingerea propunerii de aprobare a raportului BETB 141/28.04.2014, privind propunerile pentru repartizarea profitului realizat în anul 2013.

Potrivit art. 117 din Legea nr. 31/1990 adunarea generală este convocată de consiliul de administrație, respectiv de directorat. Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 30 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Convocarea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate. Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

Prin derogare de la această regulă, conform art. 121 din Legea nr. 31/1990 acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă nici unul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Rezultă drept urmare că obligația de convocare a acționarilor este înlăturată atunci când sunt îndeplinite cumulativ două condiții și anume unanimitatea acordului acționarilor și totalitatea capitalului social, aceste două condiții nefiind îndeplinite în speță.

Faptul că toți acționarii au luat cunoștință de convocatorul din data de 28.04.2014 și și-au exprimat acordul pentru ținerea adunării în zilele de 28.05.2014, respectiv 29.05.2014, nu înlătură cerința expresă a participării efective prevăzută de art. 121 din Legea nr. 31/1990 la data ținerii adunării.

Iar împrejurarea că domnul Adrian Cighi, mandatar al acționarului FPS, detinea o procură de reprezentare valabilă pentru ambele date, 28 și 29.05.2014 este deosebită de condiția prevăzută de art. 121 din lege, cu privire la necesitatea prezenței tuturor acționarilor.

Raportând aceste prevederi legale la situația de fapt reținută în cauză Tribunalul a constatat în mod legal că adunarea generală a asociației Companiei Naționale Aeroporturi București SA din data de 29.05.2014 nu a fost ținută cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor impuse de art. 121 din Legea nr. 31/1990, respectiv prezența tuturor acționarilor și unanimitatea deciziei acționarilor privind ordinea de zi. Pentru a putea ține în mod legal adunarea în data de 29.05.2014, având în vedere că nu s-au respectat formalitățile de convocare prevăzute de art. 117 din Legea nr. 31/1990, era necesară participarea efectivă a tuturor acționarilor, în speță Statul Român și Fondul Proprietatea, or Fondul Proprietatea a fost absent.

În ce privește motivul de apel referitor la faptul că, în conformitate cu prevederile art. 155 alin.3 din lege, decizia demarării acțiunii privind atragerea răspunderii administratorilor poate fi luată chiar dacă această problemă nu figurează pe ordinea de zi, atunci când AGA decide cu privire la situația financiară, Curtea constată că textul de lege invocat are în vedere situația în care adunarea generală a fost legal convocată, iar asociații au cunoscut despre ordinea de zi, nu și situația de excepție prevăzută de art. 121 din lege care operează în cazul lipsei convocării, dar cu cerința prezenței tuturor acționarilor.

Așadar, față de acestea, corect a apreciat tribunalul că deși, aspectele vizând declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor și directorului general pentru daune cauzate societății de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor față de societate au fost dezbătute în cadrul discuției privind aprobarea situațiilor financiare anuale, având în vedere

efectele acestei decizii asupra activității companiei, că era necesară prezența și acordul tuturor asociaților pentru includerea acestor chestiuni pe ordinea de zi din data de 29.05.2014.

În ce privește ultimul motiv de apel, vizând acordarea cheltuielilor de judecată într-un cuantum prea mare, Curtea are în vedere dispozițiile art. 453 alin.1 NCPC, *(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.*

De asemenea, potrivit art. 451 alin. 2 NCPC, *Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei.*

În ce privește critica privind reducerea onorariului, Curtea reține că această solicitare, în baza art. sus-menționat putea fi formulată numai în fața primei instanțe, Curtea neputând cenzura, în fapt, omisiunea părții de a nu formula această cerere, fiind inadmisibil a aplica prevederile art. 451 alin.2 NCPC în faza controlului judiciar.

Fundamentul acordării cheltuielilor de judecată avansate de partea care a câștigat procesul, în care sunt incluse și sumele de bani plătite avocatului, cu titlu de onorariu, îl reprezintă culpa procesuală, iar contractul de asistență juridică încheiat de partea care a câștigat procesul își va produce efectele față de partea care a pierdut procesul în baza principiilor care guvernează materia răspunderii civile delictuale.

În acest sens, Curtea reține că pretențiile solicitate, cu titlu de cheltuieli de judecată, au fost dovedite, urmând a fi recuperate de partea care a câștigat procesul, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, însă numai în măsura în care se stabilesc realitatea lor, necesitatea și caracterul lor rezonabil, după cum se va arăta în continuare (Hotărarea din 26 mai 2005, în Cauza Costin împotriva României, Hotărarea din 21 iulie 2005, în Cauza Străin și alții împotriva României, Hotărarea din 23 februarie 2006 în Cauza Stere și alții împotriva României, Hotărarea din 19 octombrie 2006 în Cauza Raicu împotriva României, Hotărarea din 27 iunie 2006 în Cauza Petre împotriva României).

Aceste criterii sunt aplicabile și în dreptul intern, în temeiul art. 453 NCod procedură civilă, respectiv partea care a câștigat procesul va putea obține rambursarea unor cheltuieli doar în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Așadar, se poate spune că în cheltuielile de judecată se cuprind acele sume de bani care în mod real, necesar și rezonabil au fost plătite de partea care a câștigat procesul în timpul și în legătura cu acel litigiu.

Analizând actele justificative ale cheltuielilor de judecată acordate, Curtea constată că sumele respective nu sunt disproporționat de mari față de complexitatea cauzei și miza litigiului ori cu activitatea desfășurată de avocat și, pe de altă parte, întrunesc condițiile cu privire la caracterul real, rezonabil și necesar al acestor cheltuieli, astfel cum rezultă din jurisprudența CEDO.

Realitatea cheltuielilor ține de justificarea că ele au fost concepute într-o legătură strictă și indisolubilă cu litigiul, au precedat sau au fost contemporane acestuia și concepute de partea care le-a plătit ca având caracter indispensabil din perspectiva sa, spre a obține serviciul avocatului la calitate considerată, ca garanție a succesului său.

Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

De asemenea, tot subscris caracterului rezonabil, ele trebuie să fie și previzibile, adică să fie la timp recunoscute de cel împotriva cărui se fac, pentru că acesta să aibă dreptul să le conteste și să combată.

În consecință, Curtea va constata, față de motivele reținute, apelul declarat de CNAB nefondat și îl va respinge conform art. 480 alin.1 NCPC.

In ce priveste apelul incident formulat de apelantul FPS, Curtea retine ca potrivit art. 472 NCPC, *(1) Intimatul este în drept, după împlinirea termenului de apel, să formuleze apel în scris, în cadrul procesului în care se judecă apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe.*

(2) Dacă apelantul principal își retrage apelul sau dacă acesta este respins ca tardiv, ca inadmisibil ori pentru alte motive care nu implică cercetarea fondului, apelul incident prevăzut la alin. (1) rămâne fără efect.

Potrivit dispozițiilor procedurale, apelul incident tinde la schimbarea soluției prime instanțe, or, în speță, acțiunea formulată de reclamantul FPS a fost admisă.

Prin urmare, numai dacă intimatul tinde la schimbarea hotărârii primei instanțe, acesta este în drept să formuleze apel incident.

De altfel chiar în petitul cererii de apel incident, apelantul FPS precizează că, doar în ipoteza admiterii apelului principal formulat de CNAB, solicită analizarea celorlalte motive de nulitate față de neanalizarea acestora, în totalitate, prin sentința apelată.

Însă, față de faptul că apelul CNAB a fost respins ca nefondat, iar soluția primei instanțe a rămas neschimbată, nu se mai impune cercetarea acestor motive în cadrul apelului incident formulat, față de solicitarea expresă a apelantului FPS din preambulul apelului incident.

Prin urmare, Curtea va respinge apelul incident formulat de apelanta FPS, conform art. 480 alin.1 NCPC coroborat cu art. 472 NCPC.

De altfel, cu aceleași motive, apelanta **FPS** a inteles sa formuleze **apel principal** împotriva considerentelor sentinței, criticând sentința prin prisma faptului ca prima instanța a lasat nesolutionate celelalte motive de nulitate invocate, apreciind ca, față de motivul de nulitate găsit întemeiat, nu se mai impune analizarea celorlalte critici formulate împotriva Hotărârii AGA nr.50/29.05.2014, solicitând înlocuirea acestora cu propriile considerente, în sensul analizării acestora, cu menținerea soluției primei instanțe.

În ce privește aceasta critica, Curtea constata ca întemeiat prima instanța, reținând că nesocotirea dispozițiilor art. 121 din Legea nr.31/1990 a fost primul motiv invocat de reclamantă în susținerea nulității absolute a hotărârii nr. 50/29.05.2014 a AGA Companiei Naționale Aeroporturi București SA, motiv pe care Tribunalul l-a constatat întemeiat, a apreciat că nu se mai impune analizarea celorlalte critici aduse acesteia.

Intrucât constatarea unui singur motiv de nulitate a fost suficient a atrage constatarea nulității hotărârii AGA astfel adoptată, Curtea apreciaza ca fiind de prisos examinarea și a celorlalte motive de nulitate a hotărârii AGA, formulate prin cererea principală.

Cea ce a doua critica vizează considerentele aflate la pagina 24, în sensul ca prima instanța a reținut, în mod greșit, ca la data adoptării hotărârii adunării generale din data de 29.05.2014 s-a prezentat doar reprezentantul Statului roman, prin Ministrul Transporturilor.

Apelanta motivează aceasta critica, arătând că, pentru ca actionarul majoritar-Statul roman- să fie prezent în sens juridic și sa poata exprima o poziție în cadrul AGA, trebuiau a fi indeplinite doua condiții și anume: a) acesta trebuie să fie reprezentat de trei specialiști desemnați conform prevederilor imperative ale art. 7 alin. (3) din HG nr. 1208/2009 și ale art. 14 alin. (2) din Actul constitutiv al CNAB, adoptat prin această hotărâre de Guvern; și b) mandatele speciale ale acestora trebuiau să fi fost depuse cu cel puțin 48 de ore anterior datei ținerii adunării, conform art. 125 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 și art. 17 alin. (9) din Actul constitutiv al CNAB.

Astfel apelanta, în susținerea acestui motiv de apel, concluzionează ca Statul roman nu a fost reprezentat în mod legal în adunare și chiar dacă instanța ar reține ca a fost prezent, acesta nu ar fi putut vota deoarece contravine art. 125 alin.3 din Legea nr.31/1995.

În fapt, critica reprezintă un alt motiv de anulare a hotărârii adoptate și anume, nelegala reprezentare a acționarului Statul Roman de către ministrul Dan Sova și pe cale de consecință, lipsa de validitate a votului exprimat de aceasta persoană în numele Statului Roman, motiv care nu poate fi analizat în cadrul apelului formulat împotriva considerentelor, chiar dacă apelanta FPS încearcă să acrediteze ideea că această constatare, - a reprezentării Statului român, este o constatare de fapt care o prejudiciază.

Întreaga argumentație a acestui motiv de apel reprezintă, în fond, o susținere a unui alt motiv de nulitate a hotărârii adoptate, aspect nepermis în cadrul apelului formulat împotriva considerentelor, care are un câmp de aplicare restrâns la problemele de drept dezlegate care nu au legătură cu judecarea procesului sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea.

Apelanta a încadrat acest motiv de apel în categoria constatarilor de fapt ce prejudiciază partea, dar în susținere evocă aspecte de ordin juridic cu privire la legala reprezentare a statului român, aspect ce este în contradicție cu analizarea unei situații de fapt care nu implică verificarea legalității acestei constatare de fapt.

Prin invocarea acestui motiv în cadrul apelului formulat împotriva considerentelor se încearcă valorificarea unui motiv de nulitate a hotărârii apelate, lăsat necercetat de către prima instanță care a reținut, corect, că, prin faptul că primul motiv de nulitate invocat, și anume nerespectarea prevederilor art. 121 din Legea nr. 31/1990 a fost găsit întemeiat, a devenit de prisos cercetarea celorlalte motive de nulitate ale hotărârii.

Prin reținerea faptului că statul român ar fi fost reprezentat de Ministerul Transporturilor, conform consemnarilor din procesul verbal al adunării generale, prima instanță nu a dezlegat nicio problemă litigioasă și nu reprezintă o constatare de fapt care să antreneze consecința juridică, pentru a putea fi obiect al apelului împotriva considerentelor, ci este doar o preluare a celor consemnate în procesul verbal, fără să tranșeze chestiunea legată de legala/ nelegala reprezentare a acestui acționar, ce putea fi realizată numai dacă se analizează și acest motiv de nulitate.

Din moment ce instanța de fond nu a mai analizat acest motiv de nulitate, nu se poate deduce că instanța, prin simpla preluare a celor consemnate în procesul verbal al adunării generale din data de 29.05.2014, ar fi reținut, cu autoritate de lucru judecat, că statul român a fost reprezentat (în mod legal) de Ministrul Transporturilor, pentru a justifica interesul apelantei de a critica acest aspect despre care susține că este prejudiciat.

În consecință, pentru aceste motive Curtea va respinge apelul principal formulat de apelanta FPS conform art. 480 alin. 1 NCPC.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge apelul formulat de apelantul LIVIU RADU împotriva Sentinței civile nr. 248 din 27.01.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov – Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014, cu domiciliul ales pentru corespondență la Cabinet de Avocat „Liana Petrovici” din București, bd. Pache Protopopescu nr. 25, et. 5, sector 2, ca nefondat.

Respinge apelul declarat de apelantul COMPANIA NAȚIONALĂ AEROPORTURI BUCUREȘTI S.A. împotriva Sentinței civile nr. 248 din 27.01.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov – Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014, cu sediul în Otopeni, Calea Bucureștilor nr. 224E, jud. Ilfov, ca nefondat.

Respinge apelul incident formulat de S.C. FONDUL PROPRIETATEA S.A împotriva Sentinței civile nr. 248 din 27.01.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov– Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014, ca nefondat.

Respinge apelul principal formulat de S.C. FONDUL PROPRIETATEA S.A. împotriva Sentinței civile nr. 248 din 27.01.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov– Secția Civilă în dosarul nr. 1930/93/2014, cu sediul ales pentru corespondență la S.C.A. „Țuca Zbârcea și Asociații” din București, șos. Nicolae Titulescu nr. 4-8, America House, Aripa de Vest, et. 8, sector 1, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 08.12.2015.

PREȘEDINTE,
Mihaela Ioana Barna-Prisăcaru

JUDECĂTOR,
Diana Manole

GREFIER,
Simona Ionela Sîrbu

Red. jud.M.I.B.P./2015 (5 ex.)
Tribunalul Ilfov - Secția Civilă
Judecător tribunal – Cristina Dobrescu